ЖІНОЧИЙ СВІТ

КВІТЕНЬ

1950

ЧИСЛО 4.

ЖІНОЧИЙ СВІТ

РІК 1. КВІТЕНЬ 1950 Ч. 4.

Видає Організація Українок Канади ім. Ольги Басарабової.

Редаґує редакційна колеґія. Всю кореспонденцію й передплати висилати на адресу:

"WOMAN'S WORLD"
Box 3093 Winnipeg, Man.

ЦІНА ОДНОГО ЧИСЛА — $ .25

ПЕРЕДПЛАТА НА РІК — $2.50

Редакційна колеґія застерігає собі право скорочувати рукописи. Рукописи не звертаються.

Друком "Нового Шляху"
209 Джервіс Аве., Вінніпеґ, Ман.

WOMAN'S WORLD

VOL. I. APRIL 1950. № 4.

Published by the Ukrainian Women's Organization of Canada

Box 3093, Winnipeg, Man.

Edited by Editorial Committee

Correspondence and subscriptions should be addressed to

"WOMAN'S WORLD"
Box 3093 Winnipeg, Man.

SINGLE COPY 25c.

SUBSCRIPTION PRICE yearly $2.50

Printed by the New Pathway,
209 Jarvis Ave., Winnipeg, Man.

ЗМІСТ:

ЖІНОЧИЙ СВІТ

РІК І. КВІТЕНЬ, 1950 Ч. 4.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Свято Христового Воскресіння, — це свято перемоги добра над злом, перемоги Святої Христової Правди над насильством і несправедливістю.

Це свято — перемоги духа над матерією, віри над безвір'ям.

Це свята християнської любови й всепрощення, свято нашої духової обнови й очищення.

І тому ми зустрічаємо це свято з особливим духовим піднесенням. У ці дні, ми наново переходимо в нашій уяві весь тернистий шлях Сина Божого, Його муки й смерть на хресті за всіх нас, чудо Його Воскресіння та весь ідейний зміст цілого Христового життя й науки.

Свято Воскресіння Христового є для нас святом нашого духового очищення й обновлення. І коли ми оглядаємося на наш пройдений шлях, вкритий помилками, не зневір'я і розпач огортають нас, а надія та віра в можливість виправити свої недоліки, зачерпнувши нових сил в цьому внутрішньому процесі обновлення.

У ці дні світлої радости та взаємного прощення, коли наше духове єство очищується Його невинно пролитою кров'ю, — пригадаймо собі наш найбільший християнський обов'язок та перевірьмо, як ми застосовуємо його в нашому щоденному житті.

В цих кількох словах Христа вложено весь зміст цілої Його науки: "люби ближнього свого, як самого себе." І жінка-християнка, що має своїм призначенням, будучи матер'ю, дружиною, сестрою — полегшувати терпіння й болі, злагіднювати ворожнечу й ненависть, підтримувати на дусі тих, що заломлюються, — завжди й в усіх своїх думках і вчинках буде керуватися цими словами.

Жінка, виходячи за межі своєї родини, жінка — громадська робітниця, виховательна молодого покоління, творець різних інших культурних цінностей, — несе не меншу відповідальність за виконання цього найголовнішого християнського обов'язку. Бо доля спільноти, навіть доля цілого народу, у великій мірі залежить від відданої і жертвенної праці тих, хто в тій чи іншій мірі спричинюються до створення його кращого майбутнього.

Сьогодні український нарід терпить духові й фізичні знущання, переходить свій хрестний шлях. На нашій землі панує Антихрист, з надлюдською жорстокістю винищує все живе й прогресивне, тероризує всяку вільну нештамповану думку, безкарно топче звичайні людські права й почування.

Але й у цих умовах нечуваного в історії людства терору, не гасне іскра героїчного спротиву. Все ж і через залізну заслону пробиваються звістки про боротьбу українського народу з своїм насильником.

Нехай же наш нарід-мученик, у ці Великі Дні Воскресіння Христового, обновиться духом, нехай почерпне свіжих сил до дальшої боротьби за своє визволення, нехай сповниться вірою в свою перемогу, перемогу правди над злом і насильством.

Віримо, як воскрес Христос, воскресне Правда і Воля українського народу.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

У ЦЕ РАДІСНЕ СВЯТО ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО СКЛАДАЄМО СВОЇ НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ ВСІМ НАШИМ ЧИТАЧКАМ І ЧИТАЧАМ, ПРИХИЛЬНИЦЯМ І ПРИХИЛЬНИКАМ, УСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ЖІНОЦТВУ, РОЗСІЯНОМУ ДОЛЕЮ ПО ШИРОКОМУ СВІТІ, Й ВСІМ ТИМ, КОМУ ДОРОГА Й БЛИЗЬКА СПРАВА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНОК КАНАДИ ТА РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ "ЖІНОЧИЙ СВІТ".

УЛЯНА КРАВЧЕНКО

ВОСКРЕСІННЯ

В ЦЕЙ ДЕНЬ, В ЦЕЙ ТРЕТІЙ ДЕНЬ
І ГОЛУБІНЬ НЕБЕС,
І ЯРА ЗЕЛЕНЬ ТРАВ,
І БІЛА ВІТОЧКА ВИШЕНЬ —
ВСЕ КАЖЕ НАМ:
ВОСКРЕС! ВОСКРЕС!
В ЦЕЙ ДЕНЬ, В ЦЕЙ ТРЕТІЙ ДЕНЬ
І ПРАВДА І ЛЮБОВ
ПЕРЕМОГЛИ БРЕХНЮ І ЛЮТУ ЗЛОБУ
І ВСТАВ
ІСУС ХРИСТОС
У СЛАВІ
З ГРОБУ!
У ХРАМІ З БЛИСКІВ І БЛАКИТУ
ЗНІМАЄТЬСЯ ВІТОК ЗЕЛЕНА ХОРУГОВ!
НА СТЕБЛИНАХ
ЗАБЛИСЛО СРІБЛО РОС
І КВІТИ БІЛІ, ЯК АЛМАЗ
СХИЛИЛИСЬ ПЕРЕД БОЖИМ СИНОМ
І ГОМОНЯТЬ: ВОСКРЕС ХРИСТОС!
ПРИНИЖЕНІ, НЕЩАСНІ,
РАДІЙМО ВРАЗ!
ХАЙ ЩЕЗНЕ ТУГА...
БЕРІМ СЬОГОДНІ ШАТИ ЯСНІ
І КРАШАНКИ ЧЕРВОНІ
У ДОЛОНІ,
І СТРІЧАЙМО ДРУГА,
ВІТАЙМО БРАТА:
ВОСКРЕСЛА ПРАВДА НА ХРЕСТІ
[РОЗП'ЯТА...
ХОЧ БАЧИМО СВІЙ ШЛЯХ
У ТЕРНАХ,
АЛЕ МИ ЗНАЄМО, ПО ДНЯХ
[СТРАЖДАНЬ ГОЛГОТИ —
ЙДЕ ВОСКРЕСІННЯ ДЕНЬ!
МИ СМІЛО СТАВИМО ЖИТТЮ ЧОЛО —
ДЛЯ НАС У СРІБНІ ДЗВОНИ
ДЗВОНИТЬ ДЖЕРЕЛО.
ДЛЯ НАС ЛУНАЄ ВЕЛИКОДНІЙ ДЗВІН:
— ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос Воскрес! Цей радісний, християнський привіт, пересилає провід Світової Федерації Українських Жіночих Організацій своїм Централям, всьому українському зорганізованому жіноцтву та всім щирим віруючим українцям де б вони не жили, розкинуті лихою долею по широкому світі!

Христос Воскрес! кличемо понад залізні, створені нашим ворогом заслони, до наших страждаючих у большевицькій неволі сестер та братів, на политій кровію мучеників Рідній Землі!

Словами "Христос Воскрес!", вітаємо наших неустрашимих Борців УПА, які серед вічних небезпек боряться за волю України, за волю всіх поневолених темними силами народів!

Українським старовинним звичаєм, при свяченому яйці, пересилаємо всім, в кому б'ється українське серце наші побажання: діждати щасливих часів, коли Правда побідить лож, Світло розвіє тьму й нещастя, воля, справедливість, мир й Христова наука свобідно й побідно запанують в цілому широкому світі!

За провід СФУЖО:
Олена Кисілевська, голова.
О. Лотоцька, Е. Ситник, Л. Івченко, містогол.

ЄВГЕН МАЛАНЮК

ЄВАНГЕЛІЯ ПІЛЬ

ВСЕ ЗДАВАЛОСЬ, ЩО ТАМ, ЗА СЕЛОМ,
ПІД ГОРБОМ, БІЛЯ ТОГО ХРЕСТА,
ЛЕГКИЙ ВІТЕР ТОРКНЕТЬСЯ КРИЛОМ
І МИ РАПТОМ ПОБАЧИМ ХРИСТА.

ТЕПЛИЙ ДЕНЬ КЛИКАВ ДАЛЕЧЧЮ ПІЛЬ,
МРІЯВ ОБРІЙ В ГАРЯЧІЙ ІМЛІ —
І ЯКИЙСЬ НЕРОЗГАДАНИЙ БІЛЬ
ПОЧУВАВСЯ В ЗІТХАННЯХ ЗЕМЛІ.

ТАК, ЯК ЗАВШЕ, ШУМІЛИ ЖИТА,
КОЛИВАЛИСЬ КОЛОССЯМ ВАЖКИМ.
МИ САМОТНЬО ДІЙШЛИ ДО ХРЕСТА,
НЕ ЗУСТРІВШИСЬ З НІКИМ.

АЛЕ ТАМ, ДЕ НАД МОРЕМ ЛАНІВ
РОЗІЙШЛАСЬ ЛАЗУРЕВА БЛАКИТЬ,
ЙОГО БІЛИЙ ХИТОН ПРОЯСНІВ
І РОЗТАНУВ НАД ОБРІЄМ ВМИТЬ.

ЮРІЙ КЛЕН

КРІЗЬ ВЕЛИКОДНІ МИНУЛІ...

УРИВОК

Рік 1922. Великодня ніч у Києві. О, яка ж то ніч! Який галас, яка ілюмінація! Прожектори прорізують темряву й вихоплюють з неї світлі плями... Мов карнавальний похід вулицями пересувається антирелігійна демонстрація. Авта з дівчатами й хлопцями. Маски, бороди, блазні. Хтось перевдягнений за попа, з сивою бородою аж по пояс, кропить водою направо й наліво; крики, ракети злітають у повітря й розриваються з гучним лускотом. Всі вулиці захрясли людом, ледве можна ними пересуватися. Я все спостерігаю з Софійського майдану, де гамір доходить до своєї найвищої точки... Он і жінку везуть перевдягнену за Матір Божу, а вколо неї танцює якийсь гурт у блазнецьких одягах...

Протискаюсь на цвинтар Софійського Собору й зразу немов би потрапляю в інший світ. Людей, що моляться і в церкві і надворі, багато. Не дивлячись на гармидер на площі, на ракети, що злітають у небо, — тут за високим муром, панує тиша. Хвиля того галасу немов би розбивається об камінну твердиню і безсило опадає назад. Навіть ні одна з ракет якимсь чудом не падає в юрбу тих, що зійшлись на молитву. Мені аж дивно, що той мур так може ізолювати від хаосу. О, як добре часом буває — відокремити себе муром від того світу, де запанували чорти й блазні, щоб у тихій самотині душі своєї відчути Бога...

І ще один великодній спогад. Не пам'ятаю вже який рік. З нагоди свята влаштовано антирелігійний виступ. Театральна заля повна народу. Запрошено на диспут і митрополита. Виступають найвидатніші промовці антирелігійної пропаганди, які проречисто й логічно намагаються довести, що Христос ніколи не існував, що віра є забобон. Люди мовчки і уважно слухають. Останнім мав би слово сказати митрополит, але лишається 10 хвилин до закриття зборів. Голова йому пропонує: "Може зрезиґнуєте зі свого слова, бо лишається щось із хвилин п'ять — однаково нічого не встигнете сказати."

— "Ні, відповідає той, "мені вистачить пів хвилини".

Митрополит сходить на трибуну, обводить очима залю і кидає урочисто й коротко:

"Христос воскрес!"

"Воістину воскрес!" майже одноголосно відповідає натовп.

"Більше мені нічого не треба!"

З цими словами він лишає трибуну.

AN EASTER CUSTOM THAT'S OLDER THAN EASTER

With the coming of Easter, peoples in various parts of the world will be coloring eggs in preparation for the Resurrection of Christ on Easter Sunday. This custom is probably as old as civilization itself. The earliest records yet discovered deal with the dyeing of eggs as an already established custom. True, it was clearly a pagan rite in its earliest form. The ancient peoples — Egyptians, Persians, Assyrians, Greeks, Romans, Gauls, Goths, and Norse all dyed egss during the annual celebrations of the coming of spring and the renewal of the earth's fertility — and to them the symbol of fertility was the egg. The founders of the Christian church adopted this springtime custom of coloring eggs to symbolize the Resurrection and the red coloring as symbolic of the life force in nature to denote the blood Christ shed on the Cross.

Today children find ready preparations to dye their lovely Easter eggs. Long ago, people boiled eggs with various roots, herbs, berries flowers that gave them colors of the rainbow.

In many European countries, expecially in Ukraine, Easter egg decoration is a highly developed folk art. Women spend days in ornamenting hard-cooked eggs with complex, brilliantly colored floral and geometric designs believed to be the same as those the ancient Persians used for the purpose.

In England during the reign of Edward I 1272 — 1367, it was the custom to stain eggs and to distribute them on Easter to the members of the Royal Household.

In France, England, Germany we learn that many games involving Easter eggs were popular. Just like in Ukraine, the custom of opponents knocking Easter eggs together to see who is the stronger, was common in other lands too.

A curious Easter game of children rolling Easter eggs at the White House in United States. can be traced to the old European customs. Exchanging Easter eggs, too, always was great fun. But perhaps the most interesting Easter eggs sport is the one of the Ukraine, where friends (both men and women) kiss and exchange their Easter eggs — while celebrating the Easter games around the Church Yard.

UKRAINIAN EASTER

By Honore Ewach

Easter reminds us of the awakening of life, of the triumph of that what is everlasting over the temporal aspect of life. That is why the Ukrainians celebrate three days of their Easter as a festival of song and rejoicing.

After the Easter food is blessed at the church and the choir sings "Christ is risen" Ukrainians start greeting each other with Easter kisses and hasten home. At home they taste first of all of the Easter egg which is to them a symbol of the everlasting power of life.

Ukrainians are artists by nature. Their love for beauty one can see in their nicely embroidered clothes, in their folk songs, in their beautifully decoratel houses, and even by taking a look at their Easter eggs, daintily decorated with all kinds of designs.

The other main items on the Ukrainian Easter menu are: paska — the Easter bread, babka — the Easter cake, roasted sausage, a stuffed young lamb or pig, several kinds of roasted meats, and cottage cheese.

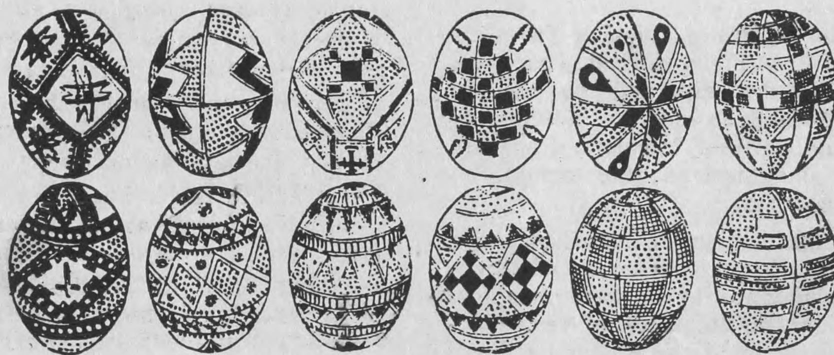
After the Easter dinner the whole family goes to the play grounds near the church, the elder people to chat and look at the Easter games of the girls. The young men are not very active on the Easter Sunday. They prefer to sit and watch the girls playing and singing. Easter in Ukraine could be called a Girls' Festival, as girls play games and sing for three days from morning till night. The girls play at such games as Bilodanchik (a Blondie Boy game), Vorotar (the Gatekeeper), reminding one of the ancient war times, Zhuchok (the Lady - Bird game), Kostrub (Triumph over the death of the ancient pagan god of Death), Hrushechka (the Little Pear - tree game), Ohirochki (a game that imitates the growth of the cucumbers in the garden), and many others. Each game has an appropriate choice of songs.

Early on Easter Monday there is much merriment and hilarity in a Ukrainian village. Young men and boys are doing their best to sprinkle girls with water, as if they were beautiful flowers in need of water. Of course, the girls do not stand meekly and wait to be sprinled with water. They do their best to repay the boys in the same coin. After the merry rumpus is over the girls thank the young men and boys for coming over and sprinkling them with water, as they are flattered to be regarded as beautiful flowers. They present painted Easter eggs to the young gallants.

Later in the day the young men and boys play their own games. Easter hilarity continues into Easter Tuesday. Easter songs in Ukraine are noted for their merry and lively tunes. In many respects Ukrainian Easter reminds one of the merry May - day in England.

Cristos voskres — Christ is risen!

Voistynu voskres — Verily He is risen!

UKRAINIAN EASTER EGGS

Nobody knows the exact origin of Easter eggs. It is known, however, that the ancient Persians colored eggs and sent them to friends; the eggs being symbols of new life. This is as far back as colored eggs have been traced.

Before the Christian era, the primitive peoples, celebrating their pagan spring festivals, also used eggs as symbols of new life.

The egg became still a truer symbol of the promise of eternal life through Christ's resurection when the Christian observance of Easter became adapted to the ancient spring festivals. Thus the coloring of eggs by Slavic peoples reached a high peak in the early days of Christianity, and the Ukrainians attained unrivaled perfection.

Ukrainian Easter eggs are amazing for their wide variety of design, their intricate patterns, the perfection of craftmanship, and the brilliant combination of colors. Each one is individually worked out and done entirely freehand. Eggs are ideal for creative imaginations; the results always surprising the artist.

The oldest ornamentation of the Easter egg is characterized by geometric figures, wich are still found to predominate in certain provinces in Ukraine. The light pointed star is very common in Ukrainian art, and in the Easter eggs you will often see the cross representing the crucifizion and even the Ukrainian Orthodox cross. Many details have symbolic significance. Some artists will introduce a floral element, or it may be an all - over flower design. Some will use the bird, deer, horse, and even the fish. Others will work in an implement, a fork, or a rake. Still others will follow an abstract theme or maybe go modern.

Practically each county and certainly each of the provinces and geographical regions of the country has its own strikingly different designs and color combinations. Thus, it is easy to see why the designs of the Easter eggs of the highlands of the Carpathian regions are entirely different from those of the lowland valleys only a short distance away.

The whole Ukraine and its people are known for their appreciation of beauty as expressed by the intricate designs of Easter eggs, colorful national costumes, sonorous songs, and carefree dances.

On Easter day two persons tap their eggs together until one breaks. The winner gets to eat his opponent's egg.

According to another interesting custom, a girl is supposed to give her very best boy friend several of her choicest eggs, but if she fails to do this, on the following Monday, he may duck her in the water — a stream, lake, or tub.

According to tradition, baskets of decorated goodies — baked breads, cookies, meats, and hard - boiled eggs — are taken to Church on Easter Sunday early morning where, in a ceremony on the lawn, they are blessed by the priest and then exchanged among friends with the greeting "Christ is risen!" and "Indeed, He is risen".

There are several ways employed in making Ukrainian Easter eggs. There is the freehand spattering of the designs, using various colors. Another way is to scratch the designs with a sharp knife on eggs that have been dipped in one color.

The most common process is the one employed in batik work which consists of delineation of the skeleton design by applying melted beeswax with a special "writer" which consists of a fine hollow tube attched to the end of a wooden stick. When the framework of the design is finished, the egg is dipped in a light - colored dye, such as yellow. Now the entire eggs is yellow except for the area under the wax, which remains white. The part that is to remain yellow in its final stage is now covered with melted wax, and it is then dipped into a darker dye.

This process is repeated until the design is completely developed.

Then, by gently heating the egg in the oven, the wax melts and is wiped off with a cloth and one beholds the freehand tracing and striking coloration.

Either fresh or hardboiled or blown eggs may be used. Fresh eggs are best, however, since the albumen in the white sticks to the shell as it dries, thus making the shell stronger. The blown egg, on the other hand is too thin and fragile to last long. Both fresh and hard - boiled eggs will eventually dry out by being kept in a normally warm place.

The modern age is by no means changing the designs into simpler patterns. On the contrary, the younger generation take pride in outdoing their elders in the intricacies of the work.

ПИСАНКИ і їх походження

Писанки, які походять з давніх часів, мають глибокий символічний зміст. Намальовані на них знаки (орнаменти), символізують собою сонце, що у всіх народів означає життєдайну силу.

Великдень є святом перемоги сонця, перемоги життя, а великодні обряди просякнуті радістю життя. У нас свято Великодня зберегло свою стару поганську назву Великдень (Великий день), що повністю характеризує зміст самого свята. Інші славянські народи переважно вживають жидівську назву "пасха".

Усі великодні обряди у нас в Україні тісно з'вязані з хліборобськими традиціями (святять паски з пшениці, та інші продукти хліборобства). Однією з характерних рис українського Великодня є широке вживання писанок.

Писанка складається з двох окремих, але споріднених частин:

1. Саме яйце, що означає джерело сонячної сили, зародок життя.
2. Намальовані на яйці знаки-орнаменти, що символізують собою сонце та життя.

Майже у всіх народів, як старовинних, так і новітніх, розповсюджені оповідання про яйце, як про джерело життя або навіть джерело всесвіту.

Малювання писанок вже само по собі являється до певної міри обрядом. Починалося воно у Чистий Четвер. Писанки вважалися свяченими ще раніше, ніж були посвячені у церкві, очевидно тому, що на них нанесені певні знаки. Ці писанкові знаки в очах народа самі мусіли мати святість. В нашому народі ще до недавна був звичай умиватися на Великдень водою, у яку вложено писанку або крашанку. Лице, вмите такою водою, по гадці наших прадідів, буде кругле й гладеньке як яйце, червоне й здорове як крашанка. Вважалося, що писанки також мають вплив на здоров'я людини, охоронюють її від усяких хвороб.

Різниця між писанкою й крашанкою: крашанкою називається яйце однобарвно помальоване, без жодних орнаментів. Писанкою ж називається яйце орнаментоване різнобарвними оздобами-взорами. Крашанка завжди була варена або печена, щоб нею можна було розговітися й взагалі їсти. Писанка навпаки, ніколи не бувала печена або варена й нею ніколи не гралися ні в "битка", ні в "котка", (традиційні великодні гри з яйцями, коли випробовують чия крашанка є міцніша).

Причина цього полягала в тому, що "не годиться" розбивати образи-символи сонця, намальовані на писанці. Писанку не варили, щоб не знищити у ній життєдайну силу, бо в ній то й полягає значення писанки. Принести писанку в жертву (як це робилося за поганських часів), не можна, бо це означало би принести в жертву саму життєдайну силу природи. Крашанка вже заздалегідь призначена в жертву (зварена) і нею розговляються обов'язково, вона власне, відповідає жидівському пасхальному ягняті.

Можна думати, що в Україні в давнину розговіни крашанкою грали в містеріях (грах) на честь бога Сонця таку саму ролю, як Св. Причастя в християнстві. Писанка в тих містеріях могла служити символом воскресшого бога Сонця. Покрита його знаками, вона мала в очах тогочасних людей, добродійну, і навіть, може, чудодійну силу.

Основних типів писанкових орнаментів існує три:

(Закінчення на стор. 25)

Членки Відділу ОУК в Содбури, Онт., підчас писання писанок. Сидять зліва до права: М. Юськів, М. Шилюк, інструкторки — Т. Марунчак і Т. Підзамецька, Г. Шульга; стоять: А. Майчас, С. Стафірна, О. Марунчак.

ВЕСНЯНКИ

А вже весна, а вже красна,
Із стріх вода капле...

Із перших днів весни розпочинався для наших предків (ще за дохристиянських часів), період весняних обрядів та пісень, що були невід'ємною частиною цих обрядів. В цих весняних обрядах показувалося наближення весни, накликалися щастя й добробут та відверталися злі сили, що могли пошкодити людині. Весняні обряди величали бога Сонця "Сварога" та творчі сили природи, які він розбуджує своїм промінням.

Поруч із тим, у цих весняних обрядах і піснях-веснянках знаходяться обов'язково й мотиви любовного парування між людьми, мотиви особистого щастя, що знаходиться в щасливому подружжі та в будуванні родинного гнізда.

Майже в кожній веснянці — обидва ці мотиви звучать одноразово, або поруч, а іноді навіть змішуються в загадкових та фантастичних картинах. Велика давність веснянок проявляється в цьому ототожнюванню людських постатей з образами природи. Мертва природа оживає, рослини та тварини набувають людських ознак: шум і туман виступають у вигляді людських постатей, трава-мурава говорить...

Окрім того, рослини й тварини, дуже часто, виводяться у веснянках як символи людських почувань, — напр. зайчик, — символ дівочої соромливости, або як символ людських прикмет: сокіл — мужність, перепілка — домовитість, і т. п.

Але від цього романтичного символізування й змішування — ототожнювання образів, нічого не програла, коли не виграла поетична сторона пісні. У веснянках, поруч із первісним, старовинним текстом, знаходимо напластування й новіших часів. І ці новіші тексти вплітаються в давні разом створючи прекрасну гармонію образів. Ще до недавніх часів веснянки співалися й відогравалися в селах на Україні.

Наводимо декілька прикладів веснянок:

ТУМАН

Туман таночок виводить
Що виведе тай стане,
На дівочок погляне
Чи всі дівки у танку.
Усі дівки у танку,
Тільки рожі немає.
Мати рожу чесала,
А чешучи навчала,
Не ставай край тумана,
Туман ручку стискає,
Золот перстень здіймає,
На мизинний надіває.

Ось ця картина:

Туман здійме з землі зимову одежу. Під теплом соняшного проміння веселі весняні потоки води з шумом ринуть в річки. Зазеленіла трава, вишні й черешні вкрилися білим цвітом. Під подихом теплого вітру всі квітки — пішли в танок — хоровод, мов дівчата, а перед у всьому веде туман, — теплий подих весняної землі. Він веде танець і на кожнім крузі стає й оглядає квіток-дівчаток: чи всі вони у таночку. Усі квітки у таночку, тільки нема квітки-рожі. А мати чеше, розчісує рожу та навчає її, щоб не ставала в таночку край туману, бо він ручку стискає й надіває шлюбний перстень.

ЯГІЛКА

Ягілка-Ягіл, Ягілочка,
Ягілова дочка,
Устала ранесенько,
Вмилася білесенько.
Умий біле личко,
Пригладь головоньку,
Узуй сап'ян бути
Шевської роботи.
Одна пара новая,
Другая шкаповая,
А третя кізловая,
Сама чорноброва.
А я шевчика люблю,
Я за шевчика піду.

Молода Ягілочка вбирається у найкращі убори та йде до річки, де дівочки грають і там вибирає собі пару.

Або:

ШУМ (бог лісів)

А, ну, дівки, нумо, в зеленого шума,
А в нашого шума зеленая шуба,
Шум ходить по діброві,
А шумиха рибу ловить.
Що зловила, те й пропила,
Дочці сукні не купила.
Зажди, доню, до суботи

Куплю тобі червоні чоботи.
Червоную плахту,
Зелену запаску,
Люби мене, козаченьку,
Коли твоя ласка.

Усі ці веснянки не тільки співалися, але і відогравалися. Ці пісні-гри свідчать про якийсь давній, забутий ритуал, що на довгому історичному шляху загубив свій релігійний зміст, втратив у подробицях, але загальний настрій живе в цих веселих, радісних мелодіях. Весняні танки, — це є переважно хоровод, коли всі беруться за руки й створюють коло чи ланцюг, чи дві протистоячі лави. Рухи поважні або швидкі, згідно з змістом веснянки. Веснянки співаються завжди гуртом, хоч не завжди на багато голосів.

Поруч із стародавністю, треба відзначити й популярність цих пісень, що говорить про їхнє колишнє значення в релігійному життю й світогляді наших предків. Навіть в наші часи, в народньому ставленню до веснянок, помічається якась тепла ніжність і це слово вимовляється з таким виразом як слово "любов" або "молодість".

І в нашому сучасному розумінню веснянки залишаються прекрасними зразками нашої народньої творчости, що величають свято радости пробудження творчих і любовних сил в природі й людині.

З архівів проф. **О. Кошиця.**

ЛЕОНІД ПОЛТАВА

ВЕЛИКДЕНЬ УКРАЇНИ

ЗЕМЛЯ ПРОРОСТАЄ. ДАРМА ЩО КОПИТА
ЇЇ ПЕРЕКРАЯЛИ ЗАМІСТЬ ПЛУГІВ, —
ВОНА ВЖЕ ПІДНОСИТЬ ПАЛАЮЧІ КВІТИ
НА СВІТЛИХ ДОЛОНЯХ ЛУГІВ.
І ЧУЄТЬСЯ РАДІСТЬ В ПІДЗЕМНИХ ДЖЕРЕ-
[ЛАХ,
І ЩАСТЯ ЗРОСТАННЯ — У КОЖНІМ
[СТЕБЛІ,
І ДУХ ВОСКРЕСІННЯ ШУГАЄ ПО СЕЛАХ,
ПО КУЗНЯХ І ШТОЛЬНЯХ МОЄЇ ЗЕМЛІ.
ХАЙ ДЗВОНИ МОВЧАТЬ. ХАЙ ЩЕ РУКИ
[ВОРОЖІ
ІЗ ДЗВОНІВ ГАРМАТИ КУЮТЬ ДЛЯ
[МОСКВИ, —
ТА ХТО ЗУПИНИТИ ГАРМАТАМИ ЗМОЖЕ
ПРОСТЕ ПРОРОСТАННЯ ПРОСТОЇ ТРАВИ?
ПРО ВОЛЮ СПІВАЮТЬ НЕВІЛЬНИКАМ
[ПТИЦІ,
ПРО ВОЛЮ ГУДУТЬ НАД ПОЛЯМИ ДРОТИ,
І ЗАМІСТЪ ЧЕРВОНИХ ЗІРОК — НА
[КАПЛИЦЯХ
СПАЛАХКУЮТЬ НІЧЧЮ ПРОРОЧІ ХРЕСТИ!
Я БАЧУ КРАСУ ВЕСНЯНОГО ПОХОДУ,
Я БАЧУ У КОЖНІМ, НАЙМЕНШІМ СТЕБЛІ —
ВЕЛИКДЕНЬ МОЙОГО НАРОДУ,
ВЕЛИКДЕНЬ МОЄЇ ЗЕМЛІ!

НАШІ СУ

ОЛЕНА КИСІЛЕВСЬКА

Олена Кисілевська належить до тих небагатьох жінок, що від юнацьких років і до поважного віку, непохитно йдуть своїм вибраним шляхом. Життьовий шлях Олени Кисілевської, — це віддана робота серед свого народу, серед жіноцтва, серед молоді.

Походячи з інтеліґентної священичої родини, вона виросла в атмосфері високої моральности, розуміння особистих і громадських обов'язків. Молодою дівчиною Олена Кисілевська (вроджена Сіменович) вступає до Жіночої Організації Наталії Кобилянської й від того часу й нині стоїть на чолі українського жіночого руху. Одружилася Олена Кисілевська дуже молодою й скоро стала зразковою матер'ю своїх дітей.

"І як — каже вона про себе — в свойому часі глибоко в душу запустила коріння ідея жіночої емансипації, як полонило душу бажання праці для народу, так прийшла третя проблема життя, дуже тяжка для молодої, непідготованої до того людини (мені було 18 літ, коли я вперше стала матер'ю), проблема зрозуміння душі дитини, виховання її так, щоб вона ні для батька, ні для народу в ніяких обставинах не пропала."

І Олена Кисілевська має право писати про себе пізніше: "коли я є на щось горда в свойому житті, то на оцю мою працю матері-виховательки."

Ми ж від себе можемо ще додати, що Олена Кисілевська має право бути гордою й за ту громадську, народню працю, яку вона провадила протягом цілого свого життя.

Олена Кисілевська була на багатьох відповідальних постах: сенаторка до польського сенату (від 1930 р. й до окупації Польщі німцями), довголітня (коло 20-ти років) редакторка популярного жіночого журналу "Жіноча Доля", письменниця й журналістка, організаторка й ідеолог жіночих організацій в Галичині. Треба дивуватися енергії та самовідданості Олени Кисілевської, що не знючи втоми об'їжджала всі глухі закутки краю, від села до села, скрізь вносячи з собою бадьорість і веселість.

"Нарід вас жде! то ж щиро, весело ввійдіть в круг народу!" закликала вона молодь, сама будучи втіленням молодечого ентузіязму.

У великій мірі спричинилася вона до піднесення загальної культури західньо-українських теренів. Люди по селах, а зокрема жінки, бралися за роботу: засновували читальні, кооперативи, рідну школу, дитячі садки.

(Закінчення на стор. 14.)

ЧАСНИЦІ

РОМА ПРИЙМА

Багато з нас бачило Рому Прийму на сцені. Багато з нас подивляло її високого рівня танкове мистецтво. Одначе скільки впертої праці над собою треба було, щоб досягнути цього. Хочемо ближче познайомити наших читачок з деякими датами з її життя. Хоча вона ще дуже молода, але як артистка, вже багато осягнула й займає поважне місце серед мистців-танцюристів. Рома вихована в атмосфері мистецької культури (її мати Іванна Шмериковська-Прийма відома співачка-піяністка). Почавши від п'ятого року свого життя, Рома повністю присвятила себе студіям танку. На чотирнадцятому році життя, бачимо її вже на сцені Львівського Оперового Театру, а на шістнадцятому році, Рома стає вже солісткою. Ось що пишуть про неї львівські критики: "...ця молоденька артистка завоювала собі відразу симпатію глядачів і повне признання знавців. Вона не тільки опанувала техніку свого мистецтва, але танцює з такою природньою легкістю, що забувається, що це все вивчене. Струнка постать з повними грацією рухами й вродженим темпераментом надовго залишиться в пам'яті кожного, хто бачив її чи в балеті "Дон Кіхот" чи в рапсодії Ліста. в операх "Кармен", "Травіята" чи в інших креаціях.

Воєнні події перекидають Рому до Австрії. Вона виступає у Відні та в інших більших містах Австрії. Із ансамблем славних австрійських фільмових акторів виступає також у виставах для американських жовнірів. Але успіхи ці не дають їй ще повного задоволення, вона знає, що ще треба багато над собою працювати, стреміти до удосконалення себе як танцюристки, а крім того набувати освіту не тільки музичну, а й загальну. Рома здає в українській реальній ґімназії в Зальцбурзі матуру як приватистка й вступає у Відні до Музичної Академії на танковий відділ.

В дуже тяжких обставинах, але з вогненним запалом до свого мистецтва Рома вчиться й осягає з відзначенням диплом Державної Академії Мистецтва. Великий вплив на дальше оформлення її мистецького "я" мав Гаральд Кройцберґ, найбільший артист виразового танку. Після студій в нього Рома дістає ангажемент як прима-балерина краєвого театру міста Інсбрук.

Два дні по її виїзді з Европи до Канади надійшов для неї ангажемент на прима-балерину до славного театру "San Carlo" в Неаполі.

(Закінчення на стор. 14.)

ОЛЕНА КИСІЛЕВСЬКА

(Закінчення із стор. 12.)

Особливу увагу звертає Олена Кисілевська на виховання й фахову освіту молоді, на запровадження таких культурно-національних свят, як свято Т. Шевченка, І. Франка, "Свято Матері", і т. д.

В загальному розвитку культури й національної свідомости велику ролю відограв відомий часопис "Жіноча Доля". Олена Кисілевська не тільки була його редакторкою, вона було його душею, наповнювала його своїм ідейним змістом, з його сторінок промовляла до своїх землячок і земляків: "Не шукайте заробітку по висохлих джерелах, а оглядайтеся, чого від вас жадає нова хвиля, йдіть їй на зустріч. У розумної людини праця повинна дати не лише хліб, а й почуття, що вона живе корисним членом свого суспільства. Тільки така праця не заб'є в вас духа, не підірве зв'язків з народом, не зробить вас сухою, непотрібною для живого пня галузкою."

З літературних праць Олени Кисілевської знані: "Великодне Свято", "Зимові Вечори", "Діти на сонце", "В зеленій Буковині", численні описи подорожів, і т. д.

Олена Кисілевська об'їхала всі західно-українські терени в справах організації жіноцтва. Побувала також майже в усіх країнах Европи, в північній Африці й на американському континенті, в 1930 р. об'їхала українські поселення в Канаді. Від минулого року Олена Кисілевська знову перебуває в Канаді, в місті Оттава.

Не зважаючи на свій поважний вік, вона й тепер працює на провідній громадській роботі, очолюючи Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій. Рівночасно вона співпрацює в пресі та виконує низку інших громадських обов'язків, зокрема опікується справою переселення українських скитальців із Европи.

Її невгасима енерґія та відданість українській справі повинна бути зразком для наших молодших жінок, що виросли й працюють в інших умовах, ніж доводилося працювати піонеркам жіночого руху, коли треба було боротися за саме право на створення жіночих організацій, за визнання рівних прав для жінок і т. п.

Щиро вітаємо найстаршу піонерку українського жіночого руху, бажаємо їй здоров'я й сил для дальшої праці на користь українського жіноцтва й усього українського народу.

Н. Синявська

* * *

Високоповажаній й дорогій піонерці українського жіночого руху, редакторці жіночого журналу "Жіноча Доля", довголітній робітниці на українській громадській ниві — п. ОЛЕНІ КИСІЛЕВСЬКІЙ, — з нагоди її 81 уродин — складаємо свої найщиріші побажання.

Центральна Управа Організації Українок Канади та Редакція журналу

"ЖІНОЧИЙ СВІТ".

* * *

СПАСИБІ!

Сердечно дякую всім дорогим паням, які привітали мене з днем моїх 81-ших уродин!

В першу чергу дякую сердечно членам Проводу й редакційної колегії СФУЖО за їх привітання надіслані з Філядельфії.

Дуже вдячна Отавським паням, за влаштування дійсно милої "канадійської" несподіванки з солодощами, квітами та "символічним" подарком у виді течки з приборами до писання.

Щира дяка Товариству "Доньки України" з Монтреалю та їх шановній провідниці, за їх добру пам'ять та уродиновий подарочок!

Гарна дяка молоденьким Оттавським Пластункам що й в Торонто не забули про день уродин своєї опікунки і приятельки.

Всім складаю сердечну подяку й українське Спасибі!

Оттава, 1. 4. 50. Олена Кисілевська

РОМА ПРИЙМА

(Закінчення із стор. 13.)

По приїзді до Канади першим місцем її побуту був Вінніпеґ. Ми мали приємність познайомити її з вінніпеґським балетом.

Концерти Роми Прийми у Вінніпеґу публіка приймала з ентузіязмом. Також Едмонтон, Монтреал, Квебек та багато менших місцевостей захоплювалося танками Роми Прийми.

Чужа преса також оцінила талант нашої артистки. Ось що пише славний критик Водсон (Торонто). "Її танок має в собі все мистецтво балетної техніки. Вона одночасово є творцем образів, оповідачем, поетом і проповідником. Її обличчя, її усміх і кожний рух творять захоплюючі образи."

Одним з останніх мистецьких успіхів Роми Прийми є її участь у п'єсі "Полішінель" — автор канадієць-француз Lomer Gouin. П'єсу виконували найкращі акторські сили Монтреалу. І те, що Ромі було поручено ролю (чисто танцювальну) принцеси, говорить само за себе. Тепер Рома Прийма є на посаді першої солістки балету "Ruth Sorrel" та одчасово працює там же як педагог танку.

Це коротко головні дати з життя нашої артистки виразового танку.. Про характер та мистецтво її танків, — треба писати в окремому нарисі.

Л. Сеницька В. А.

Весняний Промінь
Для Наших Дітей

ВЕЛИКОДНЯ НІЧ

Надворі темно, по хатах світиться. Небо вкрилось зірками. Тихо по селу.

Аж ось заскрипіли одні ворота й другі, почулися людські голоси, люди рушили до церкви. Поїхали возами шляхом. На возах понаскладали свячене, понасаджали старших дітей; дорослі йдуть біля возів, а інші просто через гору межами. Дома лишилися тільки хазяйки з малими дітьми.

У темряві сяють маленькі вікна дерев'яної церковці. У церкві, на цвинтарі й попід дзвіницею повно людей; поза цвинтарем цілий табор волових і кінських возів. От-от дочитаються Христа. Дочитались. Засяяла церква ще більше, задзвонили в усі дзвони і потомлений безсонною ніччю нарід стрепенувся. Радісно залунало попід церковною банею: "Христос воскрес із мертвих, смертію смерть поправ і сущим во гробі живот дарував". Гучно на священикове "Христос воскрес!" відповідають люди: "Воїстину воскрес!" і другий раз і третій раз — і виходять з церкви. Понад чубатими й заквітчаними людськими головами пронесли з церкви корогви й хрести.

Кругом церкви на цвинтарі повставляли свячене, а самі стоять за ним стіною, заступаючи собою передсвітний вітерець, що пролазить поза комір і в рукави одежі, освіжує всіх і не гасить засвічених при свяченім високих свічечок. Парубки несуть корогви, що їх посправляли за колядні гроші. Дяки, а з ними всі люди тягнуть "Христос воскрес", а священик благословить і кропить свяченою водою паски. Титар і паламар, ідучи за священиком, відбирають від кожної миски і від кожних ночовок по дві крашанки й надгорлі свічечки. Ті, що біля них уже священик пройшов, збирають свячене, зав'язують миски у скатерті й товпляться до виходу з цвинтаря. Людський говір покривається гомоном дзвонів. Усі радісні, прибрані в найкращу одежу, христосуються, опісля розходяться по дворах. Вулиця повна возів та людей. Просвітилося небо на сході і невеличкі хмарки пливуть, попідзолочувані знизу промінням сонця, що ще не виплило на небо.

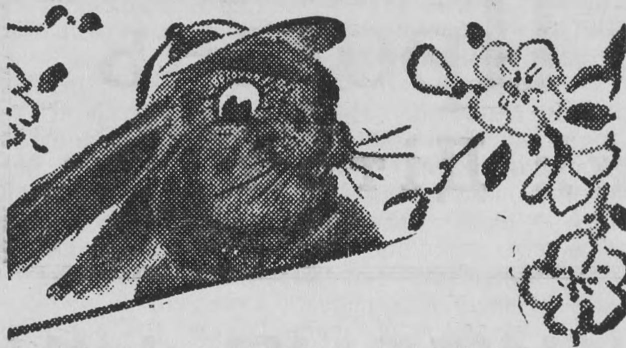
За Григорієм Квіткою

ЛЮБИМ ДІТЯМ

Багато щастя й радости в день Світлого Празника Воскресіння Христового.

РЕДАКЦІЯ ВЕСНЯНОГО ПРОМІНЯ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

"ХРИСТОС ВОСКРЕС!" — ВЕЛИЧНУ [ЗВІСТКУ
РОЗНОСЯТЬ ДЗВОНИ ГОЛОСНІ.
ВОНИ ХОТЯТЬ ЗБУДИТЬ ПРИРОДУ,
ЩО В ЗИМОВОМУ СПАЛА СНІ.

"ХРИСТОС ВОСКРЕС!" — СПІВАЄ ПТАШКА,
ВЕРНУВШИСЬ З ВИРІЮ В СВІЙ КРАЙ,
В ГОДИНУ СВІТЛУЮ ГАДАЄ
ЗНАЙТИ І ТУТ КОХАНИЙ РАЙ.

"ХРИСТОС ВОСКРЕС!" — ГОВОРИТЬ СОНЦЕ
З ВЕСНЯНИХ РАДІСНИХ НЕБЕС:
ЖИТТЯ ВОСКРЕСЛО І НАДІЯ, —
ХРИСТОС ВОСКРЕС! ХРИСТОС ВОСКРЕС!

М. Колодяжинська

Гагілки

На Великдень бавляться дівчата коло церкви, виводячи гагілки*). Це останок релігійних обрядів українського народу з поганських часів. Тоді святкували свято весни. Воно було продовженням святкування празника в честь сонця, або Дажбога; цей празник припадав на кінець місяця грудня (тепер Різдво).

Отже гагілки, це пісні, а заразом і забави в часі свята весни. В тих піснях співають часто про Ладу. А Ладою звали богиню весни. Та ще в тих піснях співають про золоте зернятко, про те, як ховають зиму, про те, як бджоли починають свою працю.

Ті пісні дуже різнородні. Мало який нарід має їх так багато, як наш. У гагілках трапляються часом і незрозумілі тепер вже слова, бо складали їх наші предки в давно-минулі часи.

*) Гагілки — веснянки, гаївки, — пісні що співаються весною.

Кожна гагілка має окрему назву, як напр.: Криве коло, Коструб, Явір, Шпачок, Воротар.

ПІСНЯ ПРО БЕРЕЗУ

(Гагілка)

ОЙ, ХВАЛИЛАСЯ БЕРЕЗОНЬКА,
ЩО НА МЕНІ КОРА БІЛЕНЬКАЯ,
ЩО НА МЕНІ ЛИСТЯ ШИРОКЕЄ,
ЩО НА МЕНІ ГІЛЛЯ ВИСОКЕЄ.
ОЙ, ОБІЗВАВСЯ ЗЕЛЕНИЙ ДУБОЧОК:
— "ОЙ, НЕ ХВАЛИСЯ, БЕРЕЗОНЬКО,
НЕ ТИ СВОЮ КОРУ ВИБІЛИЛА,
НЕ ТИ СВОЄ ЛИСТЯ ШИРОЧИЛА,
НЕ ТИ СВОЄ ГІЛЛЯ ВИСОЧИЛА!
ВИБІЛИЛО КОРУ ЯСНЕ СОНЦЕ,
ШИРОЧИВ ЛИСТЯ ТА БУЙНИЙ ВІТЕР,
ВИСОЧИВ ГІЛЛЯ ТА ДРІБНИЙ ДОЩИК".

ЮЛІЯН ТАРНОВИЧ

Малий плугатар

Ніч була чорна, як сажа. В селі спали вже всі люди. Тільки в долішньому кінці завзято ґавкали собаки, а садами просувалися таємно якісь постаті, скрадалися...

Це були большевики, що наскочили нічною порою в село, щоб арештувати ґаздів та погнати в далекі краї.

Миттю окружили довкола село та кинулися між хати виволікати на дорогу людей. Не минали ні одної хати. З голосним грюкотом вивалили теж двері до хати Степанкових батьків. Стягли з постелі батька.

Степанко пробудився від метушні в хаті та в мить зрозумів, що діється. Стрибнув із постелі на долівку і кинувся боронити свого батька. Большевик штовхнув Степанка кулаком у груди так сильно, що хлопчина покотився та вдарився головою об ослін. Він утра-

тив пам'ять, та ще почув, як напасники кричали на батька і як плакала мати. І добре запам'ятал ися тверді батькові слова:

— Шануйтеся, мої дорогі, та бережіть святу нашу землю!

Довго нездужав Степанко, бо груди боліли від тяжкого удару і голова ходором ходила. Не мав сили встати з постелі. Гнів і жадоба відплати за батькову кривду полонили всі думки недужого хлопчини.

Весна надходила, сонце пестливо всміхалося крізь вікно до хлопчика. Він поволі видужував, приходив до сили.

— Мушу встати, бо саменька мати не дасть собі ради з працею, думав собі хлопчина, — будемо разом ґаздувати.

Степанко пішов на обору, витягнув із шопи плуг із колісницею, заніс до коваля нагострити леміш і чересло. Буланому приладив здоровий обрік. Поприкручував ще добре гострі зуби залізної борони, щоб на скибах не губилися і щоб дрібно зрушували зорану землю.

Золотом кидало весняне сонце по нивах, як Степанко виїздив орати батьківську землю. Набожно перехрестився тричі та промовив:

— Боже мені поможи! Не буде марнуватися наша свята земелька. Вйо, Буланку, вйо!

Рівними скибами клалася пухка земля, сріблом миготіло чересло, жваво ступав Буланий і віжки рвав із рук малого плугатаря.

Легка була оранка, дрібними грудками розсівалися скибки на ріллі. Птахи прилітали на загін і визбирували дрібні червячки та жучки — помагали в праці.

Одна журба тяглася за Степанковим оранням:

— Орати та заправити ріллю потраплю, але сіяти таки боюся.

Одначе й на це найшлася рада. Довкола на ріллях сусіди теж орали свої загони. Під полудень малий плугатор випряг коня, дав сіна, а сам зійшов на дві межі нижче до діда Луки, що теж кормив свої коні.

— Дай Боже щастя, діду! Прийшов я вас просити, чи не посіяли б ви нашого збіжжя. Я Вам за це поможу волочити.

Дід Лука приязно всміхнувся:

— Добре, Степанку! Ти молодий, легко тобі за бороною ходити, а я вже буду сіяти. Та ще й спряжемося кіньми та разом веснувати будемо. Гріх, щоб свята земля неораною лежала. В тебе, сину, батька забрали. А в мене двох синів пропало. Землі ж нікому на поталу не дамо.

Сонце заходило; Степанко й дід Лука кінчали перші весняні засіви.

А як вертався Степанко до своєї обори, то голосно тріскав батогом. Був гордий, що потрапить добре в полі працювати; він мав надію, що батьківська земля зазолотиться від буйного збіжжя.

— Це буде нагорода моєму батькові, як вернеться він. Нагорода за його страждання.

Весна

(Уривок)

— ВЕСНО, ВЕСНО, ВЕСНЯНОЧКО,
ПРИЙДИ ДО НАС ПАНЯНОЧКО!
РОЗВІЙ ХМАРИ СНІГОВІЇ,
РОЗБИЙ МОСТИ КРИЖАНІЇ.
ЗДІЙМИ ЧАРИ ЗИМОВІЇ,
ЗРОСТИ ТРАВИ ШОВКОВІЇ.
ПОСІЙ КВІТИ ЗАПАШНЕНЬКІ,
ПРИВОДЬ ПТАШКИ ГОЛОСНЕНЬКІ.
ВЕСНО, ВЕСНО, ВІДІЗВИСЯ,
ПРИЙДИ ДО НАС НЕ БАРИСЯ!

(Українська Читанка)

Кому трудніше працювати

Чоловік із жінкою часто сперечалися: кому з них робити трудніше? Чоловік казав, що робота в полі — ото робота, а жінка ввесь день крутиться і крутиться по хаті, а роботи її не видно. От раз навесну і помінялися вони роботами: жінка поїхала орати, а чоловік лишився дома.

От, ідучи орати, жінка й наказує чоловікові:

— Гляди ж мені, не проспи череди, вiджени корови у череду, а овечки й телята у ватагу; та гляди, не запропасти курчат із квочкою, нагодуй їх, та щоб обід у тебе поспів, поки прийду, і буханців напечи; та масла сколоти і щоб сколотини були; он там сухе просо, то стовчи пшона на кашу.

Загадала все і поїхала в поле.

Поки чоловік зібрався гнати скотину, а ватагу й череду вже прогнали; треба було бігом доганяти. Вернувся додому, та щоб шуліка не потаскав курчат, він позв'язував їх, прив'язав до квочки і пустив на двір, а сам став поратися коло печі.

Бачив він, що жінка й діжу місить і пшоно товче на кашу тоді, як палиться в печі. От замісив він діжу й став разом у ступі пшоно товкти; а щоб за одним заходом сколотити і масло, прив'язав до пояса горщик із сметаною, бач, з такою гадкою, що, як товктиметься пшоно, то й масло сколотиться.

От тільки почав товкти пшоно в ступі, а квочка — кир-р, кир-р, а курчата як запищать! — він від ступи та надвір глянути, чого вони, та зачепився за ломаку і простягся, — а горщик із сметаною розбився.

Дивиться він — аж здоровенний шуліка ухопив курча, а з ним потяглися усі курчата з квочкою, бо зв'язані були міцно. Так усіх і забрав шуліка.

Поки чоловік розглядав, куди поніс шуліка квочку з курчатами, за той час вліз кабан у хату, звалив діжу з тістом; воно поплило по хаті, а кабан глитає його на ввесь рот, а другий кабан порається біля пшона в ступі. А тут і в печі погасло.

Загадався чоловік, стоїть та й думає, що йому робити, а вже давно обідня пора. От уже й жінка вернулася з поля. Приїхала вона на подвір'я, зирк — квочки нема. Мерщій розпрягла коня та в хату, та й питає чоловіка:

— Де квочка з курчатами?

— Де? Шуліка вхопив. Я позв'язував курчат та й поприпинав до квочки, щоб шуліка не вхопив якого, або щоб не порозбігалися. Аж шуліка налетів, такий здоровенний, що й квочку поніс і курчат.

— А обідати наварив?

— Наварив!... Коли в печі погасло!

— Масло сколотив?

— Е, сколотив тобі! Побіг за квочкою, спіткнувся, а горщик розбився, і сметану собаки поїли.

— Та що це в тебе тісто по хаті?

— Та бісові кабани! Я кинувся за квочкою, а вони в хату: один діжу вивернув, другий пшоно у ступі поїв.

— Так ти, бачу, все поробив?

— Еге ж, поробив! Поробиш за цими іродовими шуліками та кабанами.

— А я ж зорала, що ти сказав, та, бач, у яку ще пору вернулася.

— Еге, там одно діло, а тут, он, скільки наказала: і те зроби і друге зроби; де ж його з усім цим упоратися?

— А я ж упораюся кожного дня. Отож то і є! Не сварися, не кажи, що жінкам нічого робити.

(Народнє оповідання)

Ю. Ш.

ПРИ КРАШАНЦІ

ЙДЕ ВЕЛИКДЕНЬ! ГЕЙ, ДІВЧАТА,
БУДЕМ ПИСАНКИ ПИСАТИ!
ПИСАНОЧКИ - КРАШАНОЧКИ,
НАПИШЕМ ДВІ КОРОБОЧКИ!

КАЖЕ ГАЛЯ ДО ПЕТРУСЯ:
"Я ДО ВОСКУ ЗАБЕРУСЯ,
"СТОПЛЮ ЙОГО В ЧЕРЕПОЧКУ, —
"ВИГОРНИ З ПЕЧІ ЖАРОЧКУ!"

"ХАЙ НАСТУСЯ ЙДЕ ДО МАМИ
"ЗА МАЛИМИ МИСОЧКАМИ
"Й ПРИГОТОВИТЬ ВСЯКУ КРАСКУ, —
"БУДЕ ПИСАНКА НА ПАСКУ!"

ЯК ЗГАДАЛИ, ТАК ВЧИНИЛИ:
ТРОХИ ВОСКУ РОЗТОПИЛИ
І КРАСКИ В МИСКАХ ПРИГРІЛИ
Й ДО РОБОТИ ВСІ ЗАСІЛИ.

ГАЛЯ ЯЄЧКА ВТИРАЄ,
НАСТЯ ВОСКОМ ПОТЯГАЄ,
А ПЕТРУНЬО НЕ ДАРМУЄ —
ГАРНІ ВЗОРИ ВЖЕ РИСУЄ!

ВЖЕ ТРИ ПИСАНКИ ГОТОВІ,
ГАРНІ, ГЛАДКІ, МОВ ШОВКОВІ, —
І ЧЕТВЕРТА ЗАРАЗ БУДЕ,
ОПЛАТЯТЬСЯ ДІТЯМ ТРУДИ!

ПРИЙДУТЬ ГОСТІ У ВІВТОРОК,
БУДЕ КРАШАНОЧОК СОРОК.
Є ЩО ЛЮДЯМ ПОКАЗАТИ —
Й ДОБРИМ ДРУЗЯМ ДАРУВАТИ!

(Світ Дитини)

ДЕЩО ПРО РУХАНКУ Й ЖІНОК

Недавно попав мені в руки швайцарський журнал, де була стаття про ідеал швайцарської жінки в теперішніх повоєнних роках.

Хочу поділитися коротеньким змістом цієї статті " Жінка в праці для народу" з нашими читачками.

"За ідеальну жінку-швайцарку вважаємо ту жінку, яка має такі добрі властивості: є здорова, гарна, релігійна, скромна, любить свою родину й свій дім, а перше за все є свідомою громадянкою. Сьогодні торкнемося тільки перших двох точок.

Жінка мусить бути здорова й гарна. Чому? Бо тільки фізично сильна, здорова й гармонійно розвинена жінка може бути матір'ю здорового й сильного покоління.

Нашим жінкам потрібно більше руху на сонці, на свіжому повітрі. Здоров'я треба загартовувати від дитинства, від дитинства треба якнайбільше рухатися і при тому на свіжому повітрі.

Це відноситься в першій мірі до жінок і дівчат, що живуть у місті. Постійні мешканці сел та маленьких містечок — живуть у значно кращих щодо цього умовах.

В місті жінки перебувають в надто невідповідному середовищі, що немилосердно нищить її здоров'я. Скільки з них мешкає в малих, темних, вогких кімнатах, де ніколи не заглянe сонце і ніколи не відкриється вікно. Чи ви собі уявляєте, скільки шкідливих бактерій живе в такому приміщенні?

Так як рослина в герметично-замкненій посудині в'яне, бо не має досить поживи, яку частинно бере з повітря, так і організм людини млявіє, стає мало-відпорним проти недуг, коли перебуває в приміщеннях, де нема сонця, а чисте повітря заходить тільки принагідно.

Не одна крамниця, бюро, майстерня чи фабрика знаходяться в таких приміщеннях, де промінчик сонця, не то що хоч раз у день не дістанеться до них, але й цілий рік його не видно... Особливо шкідливо це відбивається на нашій молоді. Молодий дівочий організм, який примушений день-у-день, від сходу до заходу сонця перебувати в такому приміщенні, як та рослина, позбавлена сонця, врешті в'яне, а в'ялість та анемія тіла налягає й тяжкою безнадією й на душу. Така людина не тільки не приносить користи спільноті, а навпаки, — стає для неї тягарем.

Мійські дівчата мають використовувати кожну найменшу можливість щоб побувати на сонці, на чистому повітрі.

Правильні, гігієнічні й жіночому організму нешкідливі вправи, не тільки усунуть вплив невідрадних умов праці, але й допоможуть зміцненню здоров'я та гармонійному розвитку тіла й душі.

Жінка мусить бути природньо гарною. Кожній жінці добре відомо, що вживаючи спеціяльних середників вона могла би надати свіжої барви обличчю й волоссю, зробити собі гарні брови, вії, очі та нігті. Словом, могла би набуту красу, або вірніше сказати, гарну маску. Але поскільки всі ці середники вимагатимуть від жінки безмежних фінансових видатків, велику втрату часу (пересиджування по салонах краси), відтягатимуть від родинних обов'язків та громадської праці, — кожна розумна швайцарка дивиться на них скоріше з резервою, ніж із подивом чи пошаною.

Модерна, дійсно модерна жінка, без сумніву також хоче бути гарною, але не хоче бути рабинею всяких пудрів, кремів, олійків і т. п. Це ще не значить що вона їх відкидає, але вживає їх поміркованo й при потребі.

Модерна жінка мусить пам'ятати, що не в надміру вживаних косметичних середниках її краса, а в природній гнучкості, легкості та ґраційності руху, в здоровому кольорі обличчя й шкіри. Її волосся, шкіра, очі, — набувають здорового кольору й полиску від споживання організмом достатньої кількости свіжого повітря, сонця, а головне руху.

Плекаймо спорт, руханку чи ритміку! Щодо руху тут нема обмежень. Кожна жінка може знайти собі відповідну ділянку спорту. Для того маємо кадри вчителів фізичного виховання, що готові до помочі. Здорова жінка буде мати більше сили й енерґії як для родинної так і для громадської праці, ніж та, що після цілоденної роботи в нездоровому приміщенні, засяде в салонах краси, а потім піде десь до кафе, — де від диму аж чорно, а врешті буде спати в кімнаті недостаточно, або й взагалі не провітреній. Коли ж це повторюється довше, днем за днем, рік за роком, — така жінка передчасно старіється, робиться нервовою й хоровитою. Тоді й штучні середники відмолоджування не поможуть сховати зморшки й плями на обличчі, блідість шкіри, твердість та незграбність ходи.

Отже, єдиним середником для гарної, здорової й свідомої швайцарки має бути — рух, повітря, сонце!

Думаю, що це дійсно гарні слова й варто над ними призадуматися! Чи вони не актуальні й для нас українок? Чи не занедбана в нас ця сторнка фізичного розвитку,якою ми мали б як найбільше цікавитися. Інші народи вже давно зрозуміли вагу слів: "В здоровому тілі — здорова душа" й на цій базі будують виховну систему в своїх державах, знаючи, що фізично здорова одиниця є надзвичайно великою підтримкою нації.

Надходить весна, а з нею й можливості перебування на свіжому повітрі. Використовуймо їх цього року якнайповніше. Ідім обов'язково на площу, порухаймося, берімо участь у спортових грах. Пошукаймо фахівця від спорту, який проводив би один-два рази на тиждень руханку-спорт. Особливу увагу звернім на такі роди спорту або вправи, що додавали би нашому тілу ґраційности і гнучкости.

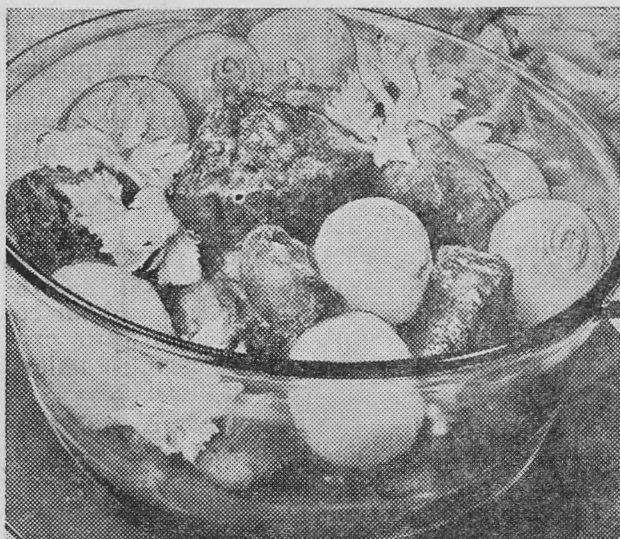
Нехай у нас теж ця весна йде під кличем: "Гарна, здорова, свідома українка, — любить рух, повітря, сонце!" **Олександра Бризгун.**

Корисна й дешева пожива

Жінка, що в теперішній час береться поживно й дешево годувати свою родину є чарівницею. Коли ж вона це робить тричі на день, то заслуговує признання й вдячність оточення. Яким способом вона цього досягає? Тайна успіху полягає в знанню основних правил харчування, в розважних закупах та в трошки... фантазії.

Ось кілька прикладів раціонального меню:

НА СНІДАНОК, що має бути основною їжою подаємо овочі, кашки (cereals), молоко, хліб (toast) і масло. Вибираємо кожного дня інші овочі та кашки, щоб монотонна пожива не надокучила. На це треба уважати вже при закупах. Наприклад сік із помаранчів буває різних ґатунків. Вигідніше купувати великі бляшанки соку (головне з яблук і томатів). Не забувайте, що дома варені кашки (cereals) багато дешевші, ніж куплені вже готові до їжи. Перевагу даємо повнозерним кашкам, бо вони так само, як повнозерний хліб дуже корисні. Діти повинні часто пити молоко саме і з кашкою (cereal). Дорослі можуть споживати ранню каву напів з гарячим молоком, або з молоком випаровуваним (evaporated), це буде завжди дешевше ніж зо сметанкою.

Миска з вогнетривалого скла (casseroll), якнайкраще надається для печення різних ґатунків м'яса.

ПОЛУДЕНОК (lunch) або вечеря.

Відколи м'ясо стало таке дороге — подаємо його лише раз денно і то на обід. Але якусь багату на білковини (протеїни) страву мусимо з'їсти на лонч. Це може бути яйце, сир, горіхи або горіхове масло, квасоля і риба. Щоб пожива була всестороння, додайте ще молоко, ярину чи овочі та хліб з маслом. Обов'язкову порцію молока споживайте як напиток, або в зупі, або як приправу до якоїсь їжи (casserol). Не забувайте про молочний десерт.

Ярина також може бути складником якоїнебудь страви або салати. Овочі подаємо часом замість десерту.

Основою обіду має бути м'ясо. Це завдає багато клопотів жінкам, бо м'ясо дуже дороге, але його поживна вартість така висока, що не можемо ним нехтувати. Вчіться робити м'яке печене й душене м'ясо, або приготовляти його в кусниках, як біфстек чи в тісті (kidney pie). Дуже добра є запечена свиняча печінка (casserol). Цих кілька способів поможуть вам задовольнити дві головні вимоги: поживність вашої їжи та ощадність у ваших видатках. Часом можемо м'ясо заміняти дешевшими річами як напр. риба, квасоля й сир. Їжте денно одну чи дві бараболі, вони додають поживности страві.

До дешевої городини належать капуста, брukва, морква, цибуля, гарбуз і консервована ярина в бляшанках.

Десерт, що його звичайно їмо лише для приємности, може мати також довготривалу вартість і таким чином стає частиною нашої системи харчування. Як правило їмо щоденно один овоч, а до нього додаємо ще помаранчу або томат. Подавайте цей другий овоч як десерт після обіду у формі свіжій, душеній або консервованій. Можемо теж робити овочевий пудінґ, пай або желе.

Робіть розклад їжи принаймні два дні наперед, так легше робити вигідніші й дешевші закупи. Купуючи в останню хвилину часто платимо дорожче.

Леона.

ЖАРТИ

ЧЕМНИЙ

Мати: Нарешті ти вже перестав плакати.
Синок: Ні, я тільки спочиваю.

* * *

ЦІКАВИЙ

— Тату, чому...

— Перестань, сину, вже раз із тими питаннями. Може знаєш оповідання про хлопчика, що вічно питався і вкінці перемінився у знак запиту?

— Тату, а як він так зробив, щоб держати крапку під собою?

НЕМА ТА Й НЕ ТРЕБА

Слухай-но, хлопче, чому ти не чешешся?

— Бо не маю гребіня.

— А чому ж собі не купиш?

— Бо тоді я мусів би чесатися.

* * *

ДОБРИЙ ПРИКЛАД

Учень: Прошу, що таке пан учитель написали на моїй задачі? Ніяк не можу прочитати.

Учитель: Там написано: "Треба писати виразніше!"

Пильнуймо, щоб наша родина мала поживну й різноманітну їжу.

ДЛЯ ОХОРОНИ Й БЕЗПЕКИ

Обов'язком батьків є охороняти своїх дітей перед небезпеками нещасливих випадків. Із досить поширених і найбільш загрозливих, — є небезпека від вогню. Подумаймо про цю загрозу й як від неї охороняти своїх дітей.

Малий хлопчина з візком, відром і ґумовим вужем залюбки грається в протипожежну сторожу. Але дійсний вогонь не є жартом! Небезпека втрати майна й життя є надто велика! Металевий звук дзвінка, проникливий зов сирен, ясно-червона барва "пожарного трока" вабить дітей. Тим часом вогонь не є забавою.

Небезпека вогню має нагадувати батькам про їхню відповідальність навчати дітей як берегтися вогню, що робити у випадку його виникнення і як оминати забав, які спричинюються до пожеж. Від батьків залежить також, щоб їхні доми були настільки вогнетривалими, наскільки цього можна досягнути.

Є три головні правила, які діти собі мусять засвоїти: сірники не є для забави! Як можна подальше від печей (форнесів) де палиться вугіллям! Не маніпулювати електричними втичками, залізками, вахлярами, огрівачами й взагалі електричними та газовими приладами!

Діти мусять знати: як тільки вони спостережуть появлення вогню, негайно вийти з хати. Стояти далеко від вогню і не перешкоджати при гашенню. За нічим не можна вертатися додому! Часто діти, замість того, щоб вийти з хати, втікають на найвищий поверх, ховаються до умивальні або під ліжко. Багато дітей загинуло через свій необачний поворот до хати, щоб рятувати улюбленого кота чи пса, або ляльку. Коли неможливо вийти з хати, діти повинні знати, що треба підійти до вікна або вийти на балькон і голосно кликати помочі, залишаючись там так довго, як тільки можна. Протипожежна сторожа із сіткою чи драбиною має змогу їх легко врятувати.

Навіть мала дитина може повідомити сусідів, як тільки помітить вогонь. Дитина в шкільному віці мусить знати, як телефонувати до вогневого департаменту і куди звернутися під час алярму. Старший учень має знати, як уживати вогневого гасителя.

Дитина від найменшого віку повинна знати таке правило: не втікати, коли на ній займеться одежа. А навпаки, найменше руху. Щільно обвернутися коцом або покривалом, чи чимось подібним і лягти на землю чи підлогу так тісно, як тільки можна. Затроєних газом чи зачаджених димом якнайскорше винести на свіже повітря й покликати лікаря. Коли вони не дихають, застосувати штучне дихання.

Старших учнів належить закликати до протипожежних вправ. Відділи дитячої охорони, що є по школах, повинні знати докладно, що робити у випадках пожару.

Належиться обговорювати в родинному крузі справи, що торкаються вогневої охорони. Протипожежні вправи можна також переводити вдома. Старші діти хай помагають усунути легко-запальні речі з хати, горища та пивниць.

Охорона життя та майна від вогню вимагає вічної чуйности й обачности, знання, що робити, яких саме вживати заходів, вимагають холоднокровної поведінки та обдуманої дії.

Е. Стахова

"ЧИЧИРК"

МАНФРЕД КИБЕР

Пан Чичирк був горобцем. Його жінка звалася пані Чичирк — бо по йменні йдуть жінки за чоловіками. Була весна і пані Чичирк сиділа на яйцях. Пан Чичирк притаскав їжу. Тепер присів на крайчику гнізда й дивився на сонце.

"Кажуть люди, що горобці сварливі й зухвалі — думала пані Чичирк, при чому вона мала на увазі тільки самчиків. — Я про свого не можу цього сказати. Справжнім супругом він ще не є, але поволі виробляється".

Пану Чичиркові стало скучно.

"Я хотів би теж посидіти на яйцях".

"Ні, — відповіла пані Чичирк, не з упертости, а з педагогічних принципів.

"Ні! — розсердився пан Чичирк — чейже це й мої яйця!"

"Ні — відмовила вдруге пані Чичирк, знов із педагогічних принципів.

Пан Чичирк затріпотів сердито крилами.

"Я маю право сидіти на яйцях — я батько!" — закричав уголос.

"Не лопоти так крилами — сказала пані Чичирк — це непристойно принаймні тут у гнізді. Та й ще мене це денервує. Ви мужчини мусите зараз крилами лопотіти. Бери з мене взірець, я завжди спокійна. Розуміється, це й твої яйця — але ще більш мої яйця, ніж твої яйця. Я це відразу казала. Пам'ятай, що ти жонатий".

"Про це я весь час думаю — відповів пан Чичирк. — Але ти раніше інакше говорила. Це нелогічно".

"Не завертай мені голови своєю логікою — відрубала пані Чичирк. — Ми подружжя, а не логіка".

"Так?" — підсміхнувся пан Чичирк і застукав зухвало дзьобиком.

"Чи ти не вважаєш, що воно...???

Пан Чичирк перестав стукати. "Так, так, моя люба" — сказав згідливо.

"Він виховується" — подумала пані Чичирк.

"Тепер піду до клюбу" — відізвався пан Чичирк і почав чистити крильця.

"Ти міг теж трохи посидіти на яйцях — сказала пані Чичирк із докором — я сиджу вже цілий ранок. Думаєш що воно дуже приємно? Адже ж це й твої яйця".

Панові Чичиркові здавалося що сонце ось-ось погасне. Але воно світило далі. "Мені дзьоб станув камнем! — закричав. — Коли я хотів сидіти на яйцях, вони були твої. Тепер хочу йти до клюбу, то яйця стали мої. Чиї ж це яйця, справді?"

"Не кричи так! — зацицькувала чоловіка пані Чичирк. — Розуміється, це твої яйця. Я ж тобі вже раніше це говорила".

Панові Чичиркові голова пішла ходором.

"Ти помиляєшся" — сказав він, умліваючи.

"Жінки ніколи не помиляються" — відповіла пані Чичирк.

"Так, так, моя люба!" — прошепотів пан Чичирк і присів на яйцях, що були його й не були його.

"Мужчини такі безоглядні — докоряла лагідно пані Чичирк. — Видно що ти в свойому житті замало чув на собі жіночу руку".

"О-о! чув! — зітхнув пан Чичирк і глянув на пазурки своєї дружини. Пані Чичирк стала надслухувати над яйцями. "Одне вже пищить в яйці" — промовила врадувано.

"То це буде напевно самичка" — сказав пан Чичирк. Пані Чичирк глянула суворо на чоловіка.

"Очевидно, буде самичка — притакнула. — Інтеліґенція скоріше прокидується".

Пан Чичирк сердився й роздумував.

"Але перше, що проклюється, буде самчик" — заризикував сміливу тезу.

Пані Чичирк прийняла це до відома без зворушення.

"Те, що перше відзивається, те й перше клюється — пояснила — отже, буде самичка. А тепер пусти мене на яйця. Настає критичний момент. Жінки краще в цьому орієнтуються. Зрештою це мої яйця".

"Так, так, моя люба!" — сказав пан Чичирк.

Незабаром вилізло перше пташення з яйця. Це був самчик. Пан Чичирк надувся пишно й зацвірінькав злорадісно.

"Бачиш? — відізвалася пані Чичирк — я відразу пророчила тобі що буде самчик. Але ви мужчини ніби все ліпше знаєте". Пан Чичирк відчинив дзьобик так широко, як ще ніколи. Ширше відчинити було анатомічною неможливістю. Але не добув із себе жодного звуку. І він зачинив дзьобик. Раз назавжди.

"Ось він вповні вже розвинений, щасливе буде наше подружжя" — подумала пані Чичирк і взялася помогати малим вилазити обережно з шкарлупки.

"Тепер мусиш піти до клюбу, дорогенький — залебеділа — тобі треба трохи розважитися. Я вже відколи прошу тебе. А повертаючи додому, роздобудеш їжи".

"Так, так, моя люба!" промимрив пан Чичирк.

ДІЯЛЬНІСТЬ ВІДДІЛІВ ОУК

ВАЛ Д'ОР, КВЕ.

Дня 7. березня ц. р. відбулося свято, присвячене в честь Лесі Українки. Голова Відділу ОУК, — пані Андрусишин відкрила свято вступним словом, та згадала коротко про життя і творчість нашої письменниці Л. Українки. По слові відбувся реферат, який виголосила пані Л. Зарицька. В кінцевому слові пані Н. Андрусишин покликала всіх присутніх до збірки на пресовий фонд "Жіночого Світу". Збірку перевела скарбничка пані О. Ключковська. Збірка винесла $3.15. На закінчення свята відспівано гімни.

Л. Зарицька (секретарка)

САСКАТУН, САСК.

Дня 19 лютого ц. р. улаштовано святочні сходини, присвячені пам'яті патронки ОУК, — О. Басараб. Вже саме естетичне прибрання залі мило здивувало членок та численних гостей. На великому килимі портрет О. Басараб в терновому вінку з лавровим листом. По боках гарні рушники та квіти, на столі, покритому вишиваною скатертю, український глечик — ваза з червоними маками — символом пролитої крови за волю України.

Свято відкрила голова комітету п. О. Вольчук, взиваючи присутніх до хвилинної мовчанки для вшанування Героїні. Програма складалася із таких точок: реферат пані Чайківської, дівочі деклямації, які виконали — А. Найчук, Вольчук та Хр. Баран, дві пісні, що їх виконав хор членок Відділу ОУК. На закінчення спільно відспівано "Не пора". Всі членки були вдягнені в вишивані блузки або чорні сукні, дівчатка в національних одягах.

Незвичайно зворушливим моментом була поява семилітньої дівчинки Христі Баран. Одягнена в національний одяг, з маковим віночком на заплетених косах — віддеклямувала вірш, який написала її мама п. Баран, призначений на це свято. Зміст твору і чудова рецитація викликали захоплення. Присутні нишком втирали сльози й бурею оплесків нагородили маленьку Христю.

Після офіційної програми запрошено присутніх на чай із перекускою. Гарна програма й добірний буфет викликали приємний настрій та живу гутірку. На увагу заслуговує ще одне явище: Пані Лемішка закликала всіх присутніх матерей, щоб не лише словами, але й ділами вшанували бл. п. О. Басараб і поклялись, що вдома із своїми дітьми будуть говорити тільки по українському. На цей поклик відгукнулися голова Відділу ОУК пані Павличенко і заступниця голови пані Найчук, які урочисто склали присягу. Інші пані винесли в своїх думках таку саму тверду постанову. Ще одним успіхом свята було й це, що кілька прихильниць ОУК виявили бажання стати членками Відділу.

СОДБУРИ, ОНТ.

Дня 22 лютого ц. р. відбулися святочні сходини в честь української поетки-письменниці Лесі Українки, на яких було багато присутніх членок і прихильниць ОУК.

Сходини відкрила голова Відділу пані Л. Бідочка, яка попросила всіх присутніх вшанувати пам'ять Л. Українки повстанням із місць й одно-хвилинною мовчанкою. Відділ ОУК в Содбури мав велику честь вітати відому громадську діячку пані Олену Залізняк, яка щойно приїхала з Австрії до своїх дітей п-ва Веселовських в Содбурах. Не дивлячись на недавній приїзд, пані О. Залізняк, на прохання голови Відділу, погодилась докладно розказати про життя Л. Українки, яку знала особисто. В своїй доповіді пані О. Залізняк між іншим зазначила, що була присутня на першій академії в честь Л. Українки, що відбулася у Львові 1913 року.

Дальша програма складалася із таких точок: Реферат — прочитала пані М. Янківська, уривки з поеми Л. Українки прочитали панночки С. Ворончак і В. Рогожинська. Пані А. Бідочка подякувала всім учасникам програми й гостям та попросила всіх присутніх зложити свої пожертви на пресовий фонд "Жіночого Світу". Збірка винесла $10.00.

На закінчення сходин була перекуска для всіх присутніх.

А .Бідочка (голова). **Т. Марунчак** (секретарка).

ПОЙНТ ПІЛІ, ОНТ.

Дня 2 лютого ц. р. влаштовано свято в честь Ольги Басараб.

Вступне слово виголосила п. К. Гриневич. Вірш "На смерть Ольги" продеклямувала п. Т. Мисько, а "Засудженим" — п. К. Гриневич. Наступною точкою був реферат, який виголосила пані А. Барна. Сольо-спів виконала пані К. Гриневич. Віршик "Ми діти українські" задеклямувала Леся Гриневич. На закінчення відспівано гімн "Ще не вмерла Україна" та переведено збірку на Визвольний Фонд, яка винесла $5.30.

А. Клим (секретарка).

СТ. БОНІФАС, МАН.

Дня 18. лютого улаштовано пайову забаву, яка відбулася в дуже веселому настрою.

Дня 5. березня улаштовано концерт в честь Ольги Басараб. Вступне слово виголосила голова Відділу ОУК пані О. Стебницька. В програмі брали живу участь всі членки ОУК та члени МУН. Дуже цікавий реферат виголосила пані Є. Стахова. Кінцеве слово сказала пані Ю. Каптій.

"ЧИЧИРК"

(Закінчення зі стор. 22).

* * *

Пан Чичирк промовляв у клюбі: "Ми мужчини! Вчинками мусимо проявляти себе, вчинками!" — кричав уголос, помахуючи бундючно крилами.

* * *

Пані Чичирк вигрівала малята в гнізді. "Його ім'я будете носити, будете зватися Чичирками" — цвіринькала ніжно.

Бо по йменні йдуть жінки за чоловіками.

Дня 8. березня під час сходин шиття й вишивання виголосила дуже гарний реферат про Лесю Українку пані Є. Стахова. По рефераті пані С. Вель подала чай і перекуску. Пані О. Стебницька подякувала пані Стаховій за реферат, пані Вель за гарне приняття, а всім присутнім за участь на цих сходинах.

Дня 10. березня членки Відділу прощали довголітню членку пані М. Балацьку, представницю до Червоного Хреста, яка від'їжджала на сталий побут до Йорктону, Саск. Голова, пані О. Стебницька вручила їй в імени цілого Відділу на пам'ятку різблений альбом.

Дня 1 березня заходом пані К. Хам улаштовано сходини шиття й вишивання. Головною точкою цих сходин був фільм про кров, дістати який постаралася дружина майора міста Ст. Боніфас, пані Меклейн, яка була присутня на сходинах. Між почесними гостями була також голова Центральної Управи ОУК пані А. Тарновецька. Пані О. Стебницька, яка була господинею цього вечора, привітала всіх присутніх й покликала до слова пані Меклейн. Пані Меклейн в своїм слові висловила вдячність Відділові ОУК, який все точно старався виконувати всі завдання для Червоного Хреста. Після цього забрала слово представниця Червоного Хреста пані Ю. Каптій, яка дала звіт із виконаної діяльности на користь Червоного Хреста. По цьому звіті пані О. Стебницька покликала до слова голову ЦУ ОУК пані А. Тарновецьку, яка представила пані Меклейн Організацію Українок Канади й докладно з'ясувала цілі та завдання організації. Пані Е. Ситник говорила про наші обов'язки супроти Червоного Хреста, а після цього забрали голос — голова Філії УНО, Ст. Боніфас, пан В. Копичанський та голова Відділу ОУК Вінніпеґ, пані Н. Ковалишин. На кінець пані О. Стебницька подякувала всім промовцям, гостям, зокрема членам МУН із Вінніпеґу, за участь й пані К. Хам за урядження закуски та чаю.

К. Хам (кореспондентка).

ЕДМОНТОН, АЛТА.

Дня 3. лютого ц. р. відбулася академія в честь Л. Українки. Коротким вступним словом відкрила свято голова Відділу ОУК пані Климчук. Реферат виголосила пані Пріць. Далі слідували дві деклямації, які були виконані панями Єндик і Грох. Короткий відчит дав організатор УНО пан Суховерський на тему "Наші героїні". Були відспівані деякі хорові пісні. Академія закінчилася відспіванням гимнів.

По закінченні академії була переведена збірка, яка винесла суму $13.00 на журнал ОУК "Жіночий Світ".

ФОРТ ВІЛІЯМ, ОНТ.

В місяці лютому відбулися Річні Збори, на яких вибрано слідуючу нову Управу Відділу ОУК:

К. Николайчук — голова, Е. Періг — заст. голови, О. Свірська — секретарка, К. Борис — скарбничка, С. Лиса, М. Тарновська та О. Пронич — контрольна комісія, М. Холодило — членка управи.

Як кожного так і цього року, наш Відділ ОУК у Форт Віліям відбув Святочні Сходини, присвячені пам'яті Жінки-Героїні, які відбулися в Українськім Нац. Доомі дня 5 березня пополудні. За гарно застеленими столами засіли членки ОУК та членки УНО й Братніх Організацій в святочному настрої. Голова Відділу ОУК п-ні К. Николайчук відкрила Сходини, привітала присутніх на залі та по короткій її промові присутні однохвилинною мовчанкою та вставанням із місць вшанували пам'ять Жінок-Героїнь, які віддали життя за волю України.

Опісля п-ні О. Пронич, відчитала реферат про письменницю й поетку Лесю Українку, а п-ні С. Петришин відчитала другий реферат про трьох жінок-революціонерок: Віру Бабенко, Ольгу Басараб й Олену Телігу. На тому програма була закінчена. Опісля членки ОУК подали чай і перекуску. Промовляли ще: голова УНО пан Н. Душко, п. О. Петришин і п-ні К. Гладун.

У кінцевому слові п. Николайчук подякувала присутнім, що так чисельно прибули на Сходини та своєю участю вшанували пам'ять українських героїнь та тим доказали, що ідея, за яку вони життя своє віддали, вічно палатиме у наших серцях та кріпитиме нас на дусі. Опісля п-ні Николайчук попросила присутніх скласти добровільні жертви на ціль Українського Золотого Хреста. Збірка винесла $22.50. Відспіванням "Не пора, не пора" сходини закрито.

ОП.

ГЕМІЛТОН, ОНТ.

Дня 25. лютого ц. р. відбувся Святочний Вечір, присвячений пам'яті визначної української поетки Лесі Українки.

В програму Свята ввійшло вступне слово, реферат, дві деклямації та дві промови.

Вступне слово сказала голова Відділу пані Ольхова, яка вказала на ціль і значення Свята. Секретарка Відділу пані Кравець відчитала добре опрацьований реферат, в якому з'ясувала вагу появи Лесі Українки на літературному полі та національне, суспільне й політичне значення її змагання за волю України й рідного народу. Леся Українка — це наша визначна письменниця, а рівночасно перша національна революціонерка серед нашого жіноцтва. Слаба тілом, сильна духом. Силу свого духа залишила нам в своїх творах. Її дух пориває націю до боротьби за волю з вірою в перемогу.

Тому Леся Українка вічно жива в народі.

Учениця нашої Рідної Школи, Леся Маляр прегарсно віддеклямувала вірш "Сім струн", а пані Михайлина Павчук — вірш "Так, ми раби". Обидва вірші Лесі Українки були дуже гарно задеклямовані й зробили на присутніх сильне враження, бо з них повіяло палкою, щирою, глибокою любовю Лесі Українки до поневоленого українського народу.

Пан-отець М. Подільський вказав на велику національну і моральну вартість творів Л. Українки. Її твори є й будуть вічно здоровим духовим кормом нашого народу. Вони виховують і будуть виховувати наші покоління на свідомих борців за ідею України.

Пані М. Клиш схарактеризувала Л. Українку як національного борця і як громадянку. Закликала жіноцтво йти слідами Л. Українки служачи народу. Л. Українка залишила нам свої вірші, своє могутнє рідне слово наповнене духом гарячої любови до всього рідного. Любім Україну так, як Леся любила і дорожім рідним словом як вона доро-

жила. Наша жіноча організація ОУК постановила йти слідами Лесі і тому приступила до видавництва журналу "Жіночий Світ". Цей наш журнал має на меті заступати ідеї, які проповідувала Леся Українка, тому заслуговує на організаційну і суспільну піддержку. Пані Клиш закликала до збірки на цей жіночий журнал. Збірка принесла $23.32. Голова Відділу п. Ольхова проголосила вислід збірки, подякувала за неї, подякувала також всім присутнім, а зокрема тим, які працювали для влаштовання Свята і виконання програми.

Відспіванням українського національного і канадійського державного гімну закінчено Свято.

А. К.

ЗАХІДНЄ ТОРОНТО, ОНТ.

Дня 19. лютого ц. р. виставлено в залі УНО драму "Кармелюк", яку підготовила пані Прибитківська. З великим артизмом відіграли свої ролі: пп. Н. Химій в ролі Явдоні, п. Фірман в ролі Кармелюка, п. Е. Даниляк в ролі Станислави. Своєю ґрою аматори причаровували і приковували увагу глядача. Слід ствердити, що і решта аматорів вив'язалися зі своїх роль якнайкраще, а це: пп. Бойко, Калинович, Р. Даниляк, Куликовський, Чабан, М. Олег, Сікора, Ворощук, Дулиба, Кулішевський, Сташевський за що збирали рясні оплески. З вистави вплинуло до каси ОУК $33.78.

* * *

Дня 26. II. зроблено заміну вистав: драм. гуртор ОУК Торонто-місто відіграв в нас драму "Ольга Басараб", а драм. гурток ОУК Західнє Торонто повторив виставу "Кармелюк" на сцені УНО в місті, яка пройшла з замітним вдоволенням глядачів.

З вистави прийшло до каси ОУК $33.15.

* * *

Дня 4. III. ц. р. ОУК, Західне Торонто влаштував Концерт в честь Лесі Українки, найбільшої української поетки.

Свято відкрила місто-голова пані Ґонта, яка підчеркнула значення постаті Лесі Українки для відродження українського національного руху взагалі. Хор УНО під дириґентурою п. Яворської відспівав гарно "Гей не дивуйтеся" та "По долині вітер віє".

П. Н. Химій віддеклямувала гарно, з чуттям вірш "Де тії струни".

Гарною точкою в програмі був виступ 4-ролітньої Галі Бундзи, яка під акомпаніямент своєї сестри Віри, відспівала милозвучно "Люблю я неньку", за що присутні нагородили її довгими оплесками. Гарно віддеклямував малий Ігор Блажко "Я український юнак", а Ліда Брода "Золоті сережки", (що були видруковані на діточій сторінці — "Жіночий Світ"). На цьому місці слід підчеркнути, що й останні двоє мають по 4-ри роки.

Великим духовим надбанням вечора, був знаменитий реферат п. С. Савчук, відомої промовниці яка, виголошуючи свій реферат викликала велике зацікавлення у слухачів до життя і творчости поетки. І слова, в яких підчеркнула велику ролю Лесиної матері при кристалізації її душі і яка хоронила її в дитинстві від впливу чужої мови, повинні впасти глибоко в душу і серце не одній матері на тутешньому континенті.

З черги по малій перерві О. Даниляк, Н. Бундза і М. Паньків відспівали на два голоси: "Учися дитино", "Чом, чом, Земле моя" та "Стоїть явір над водою". Секретарка ОУК п. Р. Бойко віддеклямувала: "Сторононько рідна".

П. Віра Бундза, знана співачка на терені зах. Торонта, відспівала: "Ой Морозе, Морозенку" та "Ой за тихим за Дунаєм".

Голова Відділу ОУК пані Даниляк віддеклямувала по мистецькі "Контра спем сперо". Під кінець відіграно уривок з Лісової Пісні, що підготовила пані Прибитківська. В ролі Мавки виступала О. Даниляк, в ролі Лукаша п. О. Крушельницький, а лісовика п. Куликовський.

На закінчення відспівано "Ще не вмерла Україна".

З цього концерту вплинуло до каси $23.84, і ту суму згідно з ухвалою Відділу ОУК, вислано на пресовий фонд "Жіночого Світу".

Е. Прибитківська.

ПИСАНКИ Й ЇХ ПОХОДЖЕННЯ

(Закінчення з стор. 9.)

1. Свастика (по укр. — ломаний хрест, гачкований хрест, млиночок).
2. Трикверт (по укр. — троячок).
3. Розета (по укр. — рожа повна, або зірка).

Усі три типи, особливо два перші, бувають вписані в коло. Решта орнаментів у своїй основі мають той самий принцип будови, змінюються тільки рамена вище поданих фіґур, набуваючи форми рослинні або тваринні. Характерною рисою для писанок усіх типів є момент руху (ломаний хрест), що особливо виразно підкреслюється опуклістю самого яйця.

Поверхня писанки завжди буває майстерно покрита орнаментами, усі орнаменти гарно зв'язані між собою у різних комбінаціях.

Це багатство композицій при збереженню постійно одного і того ж принципу "рух — життя", неможливе без певних, дуже давніх традицій, особливо, взявши під увагу, спільність цієї орнаментації для всіх частин України.

Писанкова орнаментація має свій цілком вироблений стиль, яким вона відрізняється від усіх інших орнаментів українського народнього мистецтва, як напр. вишивки, різьба, кераміка, тощо.

Писанка, яка за давніх, дохристіянських часів була зв'язана з культом сонця, пізніше стає необхідною складовою частиною наших великодніх обрядів, а значення її збереглося і до сьогодні.

(Подано за проф. Щербаківським — "Українські писанки та їх походження")

ЯК БУДЕ ВИГЛЯДАТИ ЖІНКА ВЕСНОЮ 1950 р.

(Перегляд весняної моди).

Кожна країна світу інтерпретує у свій власний спосіб весняну моду 1950 р. Так Париж дає зразки великої показовости й елеганції. — Лондон, як завжди, показує велику добірність крою й досконалу викінченість роботи. Ню-Йорк подає цього сезону софістичний тип жінки.

Канадійські жінки шукають надхнення, взоруючись на Торонті й Монтреалі. Звичайно канадійська жінка любить одягатися, придержуючись засади — вживати те, що їй до лиця й що творить певну гармонію ліній. Недавно канадійські взірці моди були виставлені в Лондоні й Парижі, де викликали велике захоплення й загальне признання. В загальному канадійський стиль жіночого убрання залежить від способу канадійського життя. Одначе, великі центри моди, як Париж, Лондон та Ню-Йорк мають відповідний вплив на канадійську моду: на створення самої сильветки, на якість тканини, гру барв і т. п.

Безрукавка в кратки, допасована до стану.

Цього року королевою серед бавовняних тканин є піке, що добре надається як для вечірних, так і домашніх суконь. Домашня сукня з блідо-зеленого піке з коранковою оздобою.

Жінки завжди цікавилися модами й слідкували за її змінами. В цьому світі взорів і стилів, креслярі мод часто стверджують, що сама жінка є тим чинником, що творить, схвалює чи відкидає певний стиль убрання, а тим самим і робить їм, законодавцям мод, певне ім'я.

Що ж плянують креслярі мод на весну 1950-го року? Передовсім, — це ніжна і приємна сильветка, дещо коротша і в дечому вужча сукенка (чи спідничка), що надає стрункий вигляд всій постаті. Одначе, це ніяк не перешкоджає кожній з нас припасувати якнайкраще довжину нової сукенки до свого зросту і постаті. Повна ніжности і жіночости сукенка завжди була популярною, але саме в цьому сезоні звертають на це особливу увагу. Блюзочки, не втрачаючи своєї ніжности і м'якости, вигідно припасовуються до стану, вони будуть із глибшими проймами (прорізками рукавів у раменах), із дещо вивернутими нараменниками, що створює гармонійні лінії з ці-

А ТЕПЕР НАЙГОЛОВНІШЕ - ВАШ КАПЕЛЮХ !

Мода капелюхів залежить від зачіски. Цього року волосся стригтимуть дуже коротко, а зачісувати будуть по можливості гладенько. Ваш великодній капелюшок може бути великий чи малий (хоч переважають малі), рівно насаджений на голову,з виступаючими крисами. Більшість капелюхів можна носити глибоко на потилиці, щоб вони обрамляли обличчя. Але тут так само, як з довжиною спідниці, треба вибірати, що Вам більше пасує. Якщо Вам личить скісно вдягнений капелюх, розуміється носіть його так.

Цього року капелюшки будуть рясно оздоблені різними прикрасами. На солом'яних капелюхах стрінемо овочі, ярину й навіть оливки між квітами. Багато стрічок вживається для прикраси, а головно оксамитових. Улюблені кольори, як напр. бліду й натуральну соломку відтінену оксамитною стяжкою, стрінемо всюди, де сходяться жінки. І Великодню Неділю з'явиться у церкві багато нових барв: різні пастельові відтінки всіх тонів, головно рожевого, з надихом помаранчевим та соняшно-жовтим. Новий колір цієї весни є ніжно-лавандовий. Сірий, темно-сірий та червоний капелюшок є далі модний. Зате чорні стрічаються дуже рідко.

Жінки дуже люблять вуальки, що надають зовнішньому вигляду м'якої жіночости. Новинкою є матеріял з якого зроблено вуальку та спосіб її ношення. Деякі вуальки надягаються під капелюх, інші близько до обличчя, але всі мають бути пристосвані так, щоб личили їх власниці. Вуальки вечірні оздоблюють блискучими окрасами: скельцями й самоцвітами.

Фасони капелюшків — найрізноманітніші, від улюблених казанків до рівних "моряцьких", від "дзвонів" до беретів. Останніми часами помічаємо поворот турбанів.

Ці всі капелюшки в однаковій мірі пасують як практичній, працюючій жінці, так і жінці плеканій, багатій.

Новий капелюх розганяє смуток, кожна неприємність напевне скоро забудеться, коли ви вдягнете свій гарний весняний капелюшок.

лістю рукавів. Величезна кількість кольорів — їх барвистість, заполонює зір глядача у цьогорічній, весняній моді. Є дещо нове і в тканинах: ніжні плетива з індуської канви ("сурат" — за місцевістю Сурат - Індія), різноманітні плетені й сітчасті матерії з легкими орнаментами, зефірові тканини, — на зразок кашмірських (турецьких) тканин та вовняні, гладенькі сукна й шляхетні матерії для гаптування й вишивання (Worstead — Англія).

Також є новини й щодо самих барв: гарячо-жовті, як тропічна спека, ясно-червоні, помаранчеві і т. п.

Так вкоротці представляється весняна мода 1950 р. Цікаво одмітити, що на ній помічається вплив моди зперед 20-ти років: складки в сукенках (чи спідничках), підкреслення стану та бедер, деякий нахил до підкреслення деталів в одязі. Однак, остаточний вигляд жіночого одягу завжди буде залежати від самої жінки.

Українська жінка в Канаді,що має ім'я доброї господині, — зокрема в ділянці кухварства і печення, та відданої своїм обов'язкам матері, — є знана також із свого смаку до вбирання, плекання чистоти й створення своєрідного чару.

Весняний плащ, оздоблений гладким, або в пасочки, шовком. Перед плащу та кишені оздоблено костяними ґудзиками.

КУХОВАРСЬКІ ПОРАДИ

ПЕРЕПИСИ ІЗ МЕЛЯСОЮ

Меляса є корисна для нашого відживлення, бо має в собі цінні мінеральні складники й крім того надає тісту кращого смаку.

СВЯТКОВИЙ ТОРТ (САКЕ) З МЕЛЯСОЮ

3 горнятка просіяної муки (найкращої),
3 ложечки порошку до печення (подвійної сили),
1 ложечки соли,
¾ горн. товщу (shortenig),
1¼ горн. цукру,
3 цілі яйця,
¾ горн. й 2 ложки молока,
½ горн. меляси,
1½ ложеч. цинамону,
½ ложечки гвоздики (cloves).

Муку, порошок до печення і сіль просіяти разом. Втерти товщ із цукром, додаючи по одному яйцю. Муку, пересіяну разом з іншими складниками замішуємо з молоком. Добре вимісивши, одну третину цієї маси кладемо в вимащену та мукою обсипану 9-тицалеву бляху для печення. Мелясу, цинамон та гвоздики вмісити в решту тіста, розділити на дві частини та покласти в дві бляхи такого розміру, добре вимастивши товщем та обсипавши мукою. Легко постукати в спід бляшок, щоб не було в тісті міхурців повітря. Пекти 20 хвилин при температурі 375°. Коли тісто спечеться, викінчити торт брунатною масляною поливою.

БРУНАТНА МАСЛЯНА ПОЛИВА

½ горн. масла,
5½ горнятка просіяного, порошкованого цукру,
6—7 ложок молока,
1 ложка меляси,
⅓ горн. січених горіхів,
⅓ горн. січених родзинок.

Розтопити масло, додаючи потрохи цукру, меляси й молока, легко вимішувати. Цю рідину розділити на дві частини, до одної додати горіхи та родзинки і нею перекладати три спечені кружки. Рештою поливи покрити верх та боки торта. Можна удекорувати зверху горіхами.

ПАРЕНИЙ ЯБЛУЧНИЙ ПУДІНҐ

½ горн. пересіяної муки,
½ ложечки соди,
1 ложечка порошку до печення,
1 ложечка цинамону,
½ ложечки соли,
½ горн. цукру,
1½ горн. надрібно тертої булки,
½ горн. меляси,
2 яйця,
2 ложки топленого товщу (shortening),
1½ горн. покришених яблук,
1½ горн. родзинок,

Муку, соду, порошок до печива, цинамон, сіль та цукор разом добре пересіяти й змішати з тертою булкою. Додати мелясу, яйця, товщ та добре вимісити. Долучити яблука та родзинки й викласти масу у вимащений посуд так, щоб ⅓ посуду була незаповнена. Коли посуд не має щільної покришки, зав'язати її подвійним вокованим бронзовим папером і парити 2½ години. Коли є дві менші форми, то парити тоді тільки 1 год. Пудінґ зняти й без покришки поставити до не дуже гарячої печі на 5—10 хвилин. Подавати гарячим із мелясовим твердим сосом.

МЕЛЯСОВИЙ ТВЕРДИЙ СОС

¼ горн. масла,
1½ горн. пересіяного цукру,
1 ложка меляси,
1½ ложки молока,
1/16 ложечки мушкатного горіха (nutmeg),
1 ложечка ванілі.

Масло втерти на піну. Додавати потрохи цукор, мелясу й молоко. Ванілю й мушкатний горіх втерти перед подаванням, щоб не вивітрив запах.

ПЕЧИВО ІЗ МЕЛЯСИ ТА ДАКТИЛІВ

1 горн. сіяної муки,
½ ложечки соли,
⅛ ложечки соди,
1 яйце вбите,
½ горн. цукру,
½ горн. меляси,
¼ горн. топленого товщу (shortening),
½ ложечки ванілі,
⅔ горн. посічених горіхів,
7 унцій посічених дактилів.

Просіяти разом муку, сіль, соду. Окремо перемішати яйце, цукор, мелясу, товщ і ванілю. До цього додати муку із содою й сіллю, а накінці горіхи та дактилі, добре вимісити. В 9-тицалеву квадратову бляху покласти воскований папір, помастити товщем й обсипати мукою. Масу розкласти рівномірно й пекти при температурі 350°. Зняти з бляхи, папір негайно відкинути й коли тісто прохолоне, порізати його на 36 квадратиків та обсипати порошкованим цукром.

ПУДІНҐ ҐРАГАМА З МЕЛЯСОЮ

½ горн. меляси,
¼ горн. масла,
1 яйце,
½ горн. молока,
½ ложечки соди,
1½ горн. муки Ґрагама.
1 горн. родзинків,
пахучого коріння до смаку,

Варити в парі 4 години й подавати з сосом.

СОС

1 горн. жовтого цукру,
1 горн. меляси (найліпшої),
½ ложки масла,
1 ложка муки,
сік із одної цитрини та шкірка,
½ меленого мушкатного горіха (nutmeg),
½ ложечки гвоздиків та цинамону.

Змішати все разом, додати горнятко кип'ячої води. Безупинно мішати, вилляти в посуд й поставити варитися поки не буде густе. Потім перецідити й подавати.

Увага до пудінґів: вони можуть бути варені, печені й парені. Печені потребують найкоротшого часу, варені вдвічі, парені вдвічі стільки як варені. — Всі складники перемішувати докладно за переписом.

ПИТАЙТЕ НАС!

Пані В. Т—ка. Вінніпеґ, Ман.

Я хочу помалювати свою кімнату, але хотіла би наперед довідатись, як найуспішніше усунути щілини на стінах?

Відповідь: Щоб усунути щілини на стінах, треба перед малюванням передовсім вигладити якнайкраще їх краї. Потім заповнити всю щілину рідким ґіпсом до тинкування (Plaster of Paris). Щоб уникнути знаків, де були щілини, замазуючи щілини, треба домішувати до ґіпсу трохи тієї ж фарби, якою помальовано цілу стіну. Ножем від кітування притисніть цей ґіпс і вигладіть його рівно зо стіною. Залишіть хай висохне. Потім замалюйте першою основною фарбою, коли висохне, замалюйте її ще раз, але вже властивою фарбою стіни. Тільки після цього можете перемальовувати кімнату.

Пані М—ка Д—к, Вінніпеґ, Ман.

Я купила свойому чоловікові сорочку, на якій запримітила карточку з надписом: "Sanforized". Що це означає?

Відповідь: Цей напис інформує Вас, що для виробу сорочки вжито заздалегідь бавовну, яка не збігається. Цим написом Вас забезпечується, що при пранню сорочка не збіжиться.

Пані Т. Р., Гамілтон, Онт.

Наша мешкальна кімната звернена на північ. Тепер вона помальована ясно-зеленою фарбою. Без сонця вона понура й темна. Як найкраще помалювати цю кімнату?

Відповідь: Для кімнат, положених на північ, радимо вживати так звані — гарячі барви, що відзеркалюють світло, — жовту, золоту, жовто-рожеву, рожеву і т. д.

Пані Г. Б—юк, Торонто, Онт.

Чи правда, що деякі вітаміни, мають властивість задержати природню барву волосся?

Відповідь: Так. Досліди доказали, що вітамін В, як і всі вітаміни, що належать до групи В спричинюються до охорони природньої барви волосся. Ці вітаміни знаходяться в зерні пшениці і в дріжджах.

Пані О. Р—ка, Ст. Паул, Мін.

Я хотіла би посадити півонії, але замало знаю про ці квіти. Прошу поінформувати мене, як плекати півонії.

Відповідь: Плекаючи квіти, треба брати на увагу місце, землю й спосіб садження.

Півонії ростуть добре на соняшних місцях. Не садіть півонії близько біля дерев чи кущів. Земля не має бути угноєна, бо можуть відгнити корінці. Кожна добра земля надається до плекання півоній. Коли Ви садите корчі півоній, уважайте, щоб вершок пуп'янка був на 2 цалі під поверхнею землі. Садіть на віддалі 3—4 стопи корч від корча. Пора садження півоній: місяці квітень або травень. Не очікуйте квітів півонії у першому сезоні.

Е. Тацюківна

ДОГЛЯД ЗА ФУТРАМИ

Тепер, коли кінчається зимовий сезон, треба подбати про перехования футер на літній час: чи зложивши їх старанно вдома, чи давши до відповідного складу (coldstorage).

Належне піклування футрами, або шубами, — дуже важливе, коли хочемо мати їх довгий час гарними й теплими. Найбільші вороги наших футер: літня спека та молі. Якщо в домі розплодяться молі, мусимо негайно розпочати з ними боротьбу, вживаючи різних середників, інакше молі за короткий час цілковито знищать наші футра. Хоча в продажі є багато різних середників проти молі, але вони ще не цілком забезпечують знищення, бо здебільшого в нижчих шарах міху залишаються її яєчка. Тому, як тільки помітите яєчка молі, не вивішуйте футра на сонці. Сонце сприяє швидкому розвитку яєчок молі, що моментально почнуть їсти футро. Добре провітрювати футро на свіжому повітрі, але не можна це робити в гарячий, сонячний день, бо міх може втратити свій природній товщ, який надає йому полиск. Перегляньте докладно, чи не розпоролося або не роздерлося ваше футро. Краще зробити завчасно дрібні поправки, ніж пізніше видавати кошти на основну направу.

Футра треба чистити й чесати щороку, хоча би здавалося на перший . погляд, що це є зайве Це продовжує їх тривалість і красу.

Безпечніше віддати ваші футра на літо до відповідного складу, ніж тримати їх вдома, де їм можуть загрожувати як горяч, так і молі.

Літній час є доброю нагодою для направи й модернізування футер, бо тоді ціни на ці роботи є нижчі, а кушнірі не так переобтяжені працею, як в осінньому та зимовому сезонах.

Дбайте за ваші футра, а вони віддячать вам. Будуть довгий час гарними, тривалими й теплими.

"АВТО - ПРИГОДИ"

Містом їде авто з швидкістю понад 50 миль на годину. За ним полісмен на мотоциклі. Наблизившись до нього обурено кричить:

— Пане, чому ви їдете так бистро? Хіба ви не знаєте, яка швидкість є дозволена?

— Знаю, — відповідає чоловік, — але я купив жінці новий капелюх і поспішаю додому, щоб він не вийшов із моди!

* * *

Авто зупинилося на перехресті вулиць й не рушає далі. Світло сиґналів міняється: червоне, жовте, зелене, але авто все стоїть і затримує інші. Нарешті полісмен підходить до авта і питає жінку, що керує ним:

— Пробачте, пані, чи у нас нема кольору, який був вам до вподоби?

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЯК...

1. Найлегше вимити посуд після оселедців, щоб цілком позбутися запаху оселедців?

2. Зм'якшити затверділу шкіру на підошвах ніг?

3. Вичистити клавіші (піано кейс)?

4. Зняти з убрання плями від шмінки до уст (липстик)?

5. В який спосіб дати стомленим ногам відпочинок?

ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ ПОДАНІ У 3. Ч.

1. ЯК ВИЧИСТИТИ ГРЕБІНЬ.

Покладіть гребінь на півгодини в теплу воду, що до неї додано дві ложки амоніяку. Опісля витираємо гребінь насухо.

2. ЯК ЗНЯТИ ЧОРНИЛЬНУ ПЛЯМУ З КИЛИМА.

Негайно присипати мокру пляму достатньою кількістю соли. Коли сіль втягне в себе чорнило, замінити її свіжою. Продовжувати це, поки не зникне чорнильна пляма.

3. ЯК СПИНИТИ КРОВОТЕЧУ З НОСА.

Покласти або посадити хворого з легко похиленою назад головою, пильнувати, щоб він дихав устами. Прикласти до носа лід, або змочену в холодній воді хусточку.

4. ЯК ЗНИЩИТИ ПОЛИСК ІЗ ВИТЕРТОЇ СПІДНИЦІ.

Намочити в переваренім гарячім оцеті губку, та добре витерти нею блискучі місця спідниці, після вивернути спідницю і випрасувати гарячим залізком.

5. ЯК ЧИСТИТИ СРІБЛО.

Можна вичистити скоро й велику кількість срібних речей, — поклавши їх у посуд з розчином: 1 гальон гарячої води, в якому розчинено 1 ложку соли й 1 ложечку соди до печива. Миємо, добре сполокуємо й витираємо м'яким сукном.

6. ЯК З БРУДНОЇ КРАВАТКИ ЗРОБИТИ ЧИСТУ.

Покласти краватку в скляний слоїк з розчином до чищення (solvent), закрутити покришку щільно, перше заклавши ґумовий кружок. Сильно трясти слоїком, поки з краватки не зійде бруд.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Пані К. Мисик, Кіндерслей, Саск.

...Оце на днях я отримала "Жіночий Світ". Я дуже радію, що наша організація поступила так далеко вперед і почала видавати свій власний журнал. Цього нам вже давно було потрібно на американському континенті.

Я прочитала цей журнал і стверджую, що він вповні заслуговує на підтримку під кожним оглядом із сторони наших членок і прихильниць, бо коли ми маємо в Централі таких щирих працівниць, які не жаліють ані часу, ані труду, щоб піднести якнайвище нашу організацію, то з нашої сторони ми не повинні жаліти цих пару центів на передплату нашого журналу. І я твердо вірю, що в рядах нашої організації не знайдеться ані одної членки, яка би не мала в себе дома "Жіночого Світу".

Щиро вітаю появу "Жіночого Світу".

Пані Н. Касіухнич, Монтреал, Кве.

Чи не можна було б подавати більше матеріялів в англійській мові?

Ви запитуєте, чи цікавив би нас курс шиття, поданий в журналі. На мою думку дуже добре містити про шиття, вишивання, куховарство й печення, також писання писанок і т. д.

Бажаю Вам якнайкращих успіхів у видаванню журналу.

Пані Анна Потопник, Норт Батлефорд, Саск.

Прошу ласкаво переслати мені від першого числа журнал "Жіночий Світ". Передплату на цілий рік вишлю.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

Редакція й адміністрація журналу "Жіночий Світ" складають **свою щиру подяку за зложені пожертви на пресовий фонд журналу:**

Пані О. Заяць, голова Відділу ОУК, Торонто (місто), Онт., **сума $5.00.**

Пані М. Холодило, Порт Артур, Онт., **сума $00.50.**

Пані І. Ковальська, Монтреал, Кве., **сума $2.50.**

Відділові ОУК в Лімінґтоні, Онт. за переведену збірку на святі Анни, дня 22 грудня 1949, із якої виділена на пресовий фонд **сума $5.00.**

Відділові ОУК в Содбури, Онт. за переведення збірки на святочних сходинах в честь Лесі Українки дня 22. лютого ц. р. та слідуючим жертводавцям: **А. Бідочка — $1.0; М. Майчас, А. Стопак, А. Федунь, С. Парчевська, А. Курилів, М. Юзик, Т. Підзамецька, А. Галюк, А. Степанчук, П. Іваницька, Т. Форманець, С. Матейко, О. Рогожинська, О. Веселовська, О. Залізняк — по $00.50; Т. Марунчак — $00.40; А. Гриценко — $00.35; М. Янківська, О. Федак, О. Юськів — по $00.25.** Збірка винесла **суму $10.00.**

Відділові ОУК в Реджайні, Саск. за переведення збірки підчас академії Лесі Українки дня 5. березня, яка винесла **суму $13.00.**

Відділові ОУК в Едмонтоні, Алта., за переведення збірки підчас академії в честь Лесі Українки дня 3. лютого, яка винесла **суму $13.34.**

Відділові ОУК у Вал д'Ор, Кве., за переведення збірки на святі Лесі Українки дня 25 лютого, яка винесла **суму $25.00.**

Відділові ОУК в Монтреалі, Кве., за переведення збірки на святочних сходинах, присвячених пам'яті Л. Українки дня 15. березня, яка винесла **суму $6.70.**

Відділові ОУК в Західньому Торонті, Онт., за переведення збірки на академії в честь Лесі Українки ня 19 лютого, яка винесла **суму $23.89.**